KM การจัดการความรู้

ปีการศึกษา 2559

เรื่อง การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ไฝรู้ อุสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

KM ด้านการผลิตบัณฑิต

การจัดการความรู้ เรื่อง การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์

(ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คำนำ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า KM คือ เครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 3 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการจัดการให้มีการค้นพบความรู้ ความชำนาญที่แฝงเร้นในตัวคน หาทางนำออกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตกแต่งให้ง่ายต่อการใช้สอยและมีประโยชน์เพิ่มขึ้น มีการต่อยอดให้งดงาม และใช้ได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง มีความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมเกิดขึ้นจากการเอาความรู้ที่ไม่เหมือนกันมาเจอกัน หลักสำคัญของการจัดการความรู้ คือ กระบวนการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างคน ในการดำเนินการจัดการความรู้มีบุคคลหรือคนสำคัญในหลากหลายบทบาทหลากหลายรูปแบบ ที่ต่างคนต่างทำหน้าที่ในบทบาทของตนเองให้ดีที่สุดแต่ต้องมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาการทำงานที่ดีและเหมาะสมที่สุด เพื่อให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างสวยงามกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ในที่สุด

การจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต เรื่อง การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) เล่มนี้เป็นการรวบรวมเทคนิคการสอนจากองค์ความรู้ผู้ปฏิบัติจริง โดยมีหัวข้อต่างๆ ดังนี้คือ ความเชื่อมโยงของการดำเนินงานเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ “ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา” วิธีการพัฒนานักศึกษาตามอัตลักษณ์ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เป็นคณะกรรมการจัดการความรู้ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะหาแนวทางการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต้องขอขอบคุณบุคลากรในคณะทุกท่านที่มีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือจนการดำเนินการจัดการความรู้ครั้งนี้เสร็จสิ้นทุกขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต เรื่อง การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) เล่มนี้ จะเป็นแนวทางให้คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นำไปใช้เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษา

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

- สรุปเทคนิค/เคล็ดลับความสำเร็จของการจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) 1
- รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้ 13
- กระบวนการดำเนินการจัดการความรู้ของหน่วยงาน 40
- ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมในครั้งนี้ 42

ภาคผนวก

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ 44
- แผนการจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต เรื่อง การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) 47
- ปฏิทินการดำเนินงานการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 50
- ภาพกิจกรรม 53

องค์ความรู้จากการถอดความรู้กลุ่มพัฒนาการเรียนการสอน ประเด็น การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ “ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา”

การยกระดับคุณภาพบัณฑิต เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อไปให้สู่เป้าหมายนี้ คณะกรรมการจัดการความรู้จึงได้ร่วมกันบ่งชี้ประเด็นและพิจารณาว่า การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา อันได้แก่ “ ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา ” ก็เป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในการยกระดับคุณภาพบัณฑิต นอกเหนือจากความรู้ด้านวิชาการ

แนวทางการพัฒนานักศึกษาดังกล่าวนี้ ดำเนินการได้หลากหลายวิธี จากองค์ประกอบหลายส่วน เช่น กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมที่มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน เทคนิคเฉพาะอาจารย์แต่ละท่าน เป็นต้น

คณะกรรมการจัดการความรู้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า องค์ความรู้ที่ได้นำเสนอจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ความเชื่อมโยงของการดำเนินงาน
เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์

การดำเนินงานเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและองค์ประกอบจากหลายฝ่าย จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สรุปได้ดังนี้คือ การกำหนดนโยบายอัตลักษณ์ของบัณฑิตมีความเชื่อมโยงตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยไปสู่คณะและสาขาวิชา ในขณะเดียวกันสาขาวิชาเป็นผู้ดำเนินการเพื่อพัฒนานักศึกษา โดยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ ทรัพยากร และกฎระเบียบต่างเพื่อให้การดำเนินงานขับเคลื่อนไปได้ตรงตามนโยบาย

แผนภาพ สิ่งสนับสนุนและความเชื่อมโยงของการดำเนินงาน
เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์

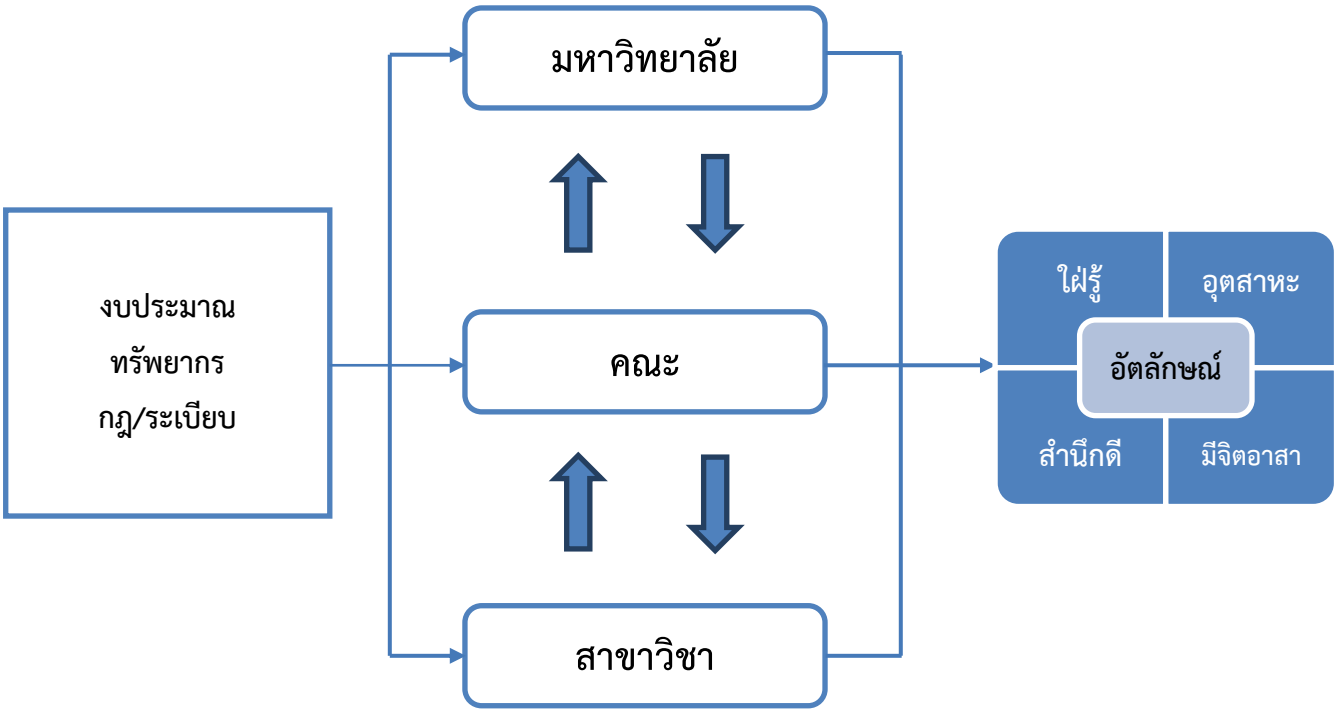

การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ “ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา”

อัตลักษณ์	กรอบแนวคิดในการพัฒนานักศึกษา	ปัญหา	เป้าหมาย
ใฝ่รู้	ความสนใจในการหาความรู้	นักศึกษาขาดความสนใจค้นคว้าหาความรู้ด้านวิชาการ	นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนในการค้นคว้าหาข้อมูลนอกเหนือจากฟังการบรรยาย
อุตสาหะ	ความพยายาม ความอดทน	นักศึกษาขาดความพยายาม ความอดทนในการพัฒนาตนเองให้เกิดทักษะการเรียนรู้	นักศึกษามีความมุมานะที่จะฝึกฝนตนเองให้มีพัฒนาการในด้านทักษะการเรียนและ นำไปสู่การบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษาของตนเอง
สำนึกดี	การอยู่ร่วมกันในสังคมไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ทำโลกให้ดีงาม	นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น	นักศึกษาตระหนักรู้ได้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น
มีจิตอาสา	การเอื้อเฟื้อช่วยเหลือ รวมถึงการทำกิจกรรมทางสังคมที่ผู้อื่นได้รับประโยชน์	นักศึกษาขาดความตระหนักในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม	นักศึกษาที่มีจิตอาสาคือ “นักศึกษาที่ได้ลงมือทำ .....เพื่อผู้อื่น เพื่อส่วนรวม โดยไม่มีการร้องขอ ซึ่งเกิดจากการตระหนักว่าจะทำจากตัวนักศึกษา”

วิธีการพัฒนานักศึกษา

การพัฒนานักศึกษาให้เกิดอัตลักษณ์ “ใฝ่รู้”

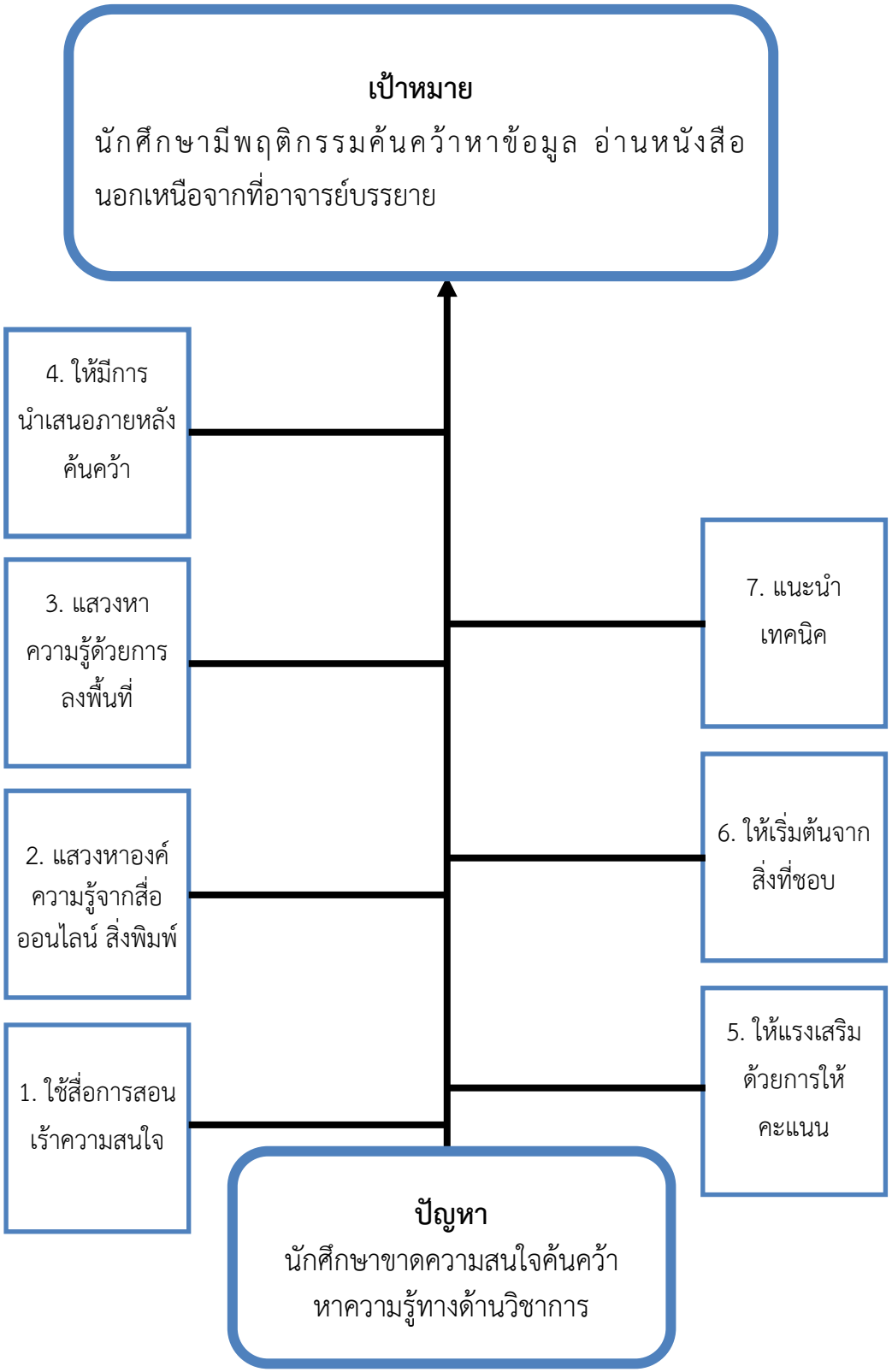

วิธีการพัฒนา

1. ใช้สื่อการสอนเร้าความสนใจ ได้แก่ คลิปจากโซเชียลประเด็นทางสังคม ภาพยนตร์ สุภาษิตจีน

2. เทคนิคการสอนที่ให้นักศึกษาแสวงหาองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการมอบหมายประเด็นให้ค้นคว้า จากสื่อออนไลน์ หนังสือในห้องสมุด

3. แสวงหาความรู้ด้วยการลงพื้นที่ เช่น การสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานในสายงานจริงภายนอกมหาวิทยาลัย

4. ให้มีการนำเสนอภายหลังค้นคว้าทำกิจกรรมต่างๆ เช่นการทำโปสเตอร์ ไม่จำเป็นต้องเขียนเป็นรายงานเท่านั้น

5. ให้แรงเสริมด้วยการให้คะแนน เช่น คะแนนเสาะ คือให้คะแนนแก่คนที่ค้นคว้าข้อมูลและนำมาตั้งคำถามเพื่อ และคะแนนเสือก คือให้คะแนนแก่คนที่สามารถหาคำตอบมาตอบได้

6. ให้เริ่มต้นจากสิ่งที่ชอบ เช่น ชอบอ่านวรรณกรรมเยาวชน ชอบฟังดนตรีในแบบของตนเอง ชอบดูภาพยนตร์ และอาจารย์ชี้แนวทางการคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงมาเน้นเรื่องทางวิชาการ

7. แนะนำเทคนิค เช่น การกำจัดความขี้เกียจ

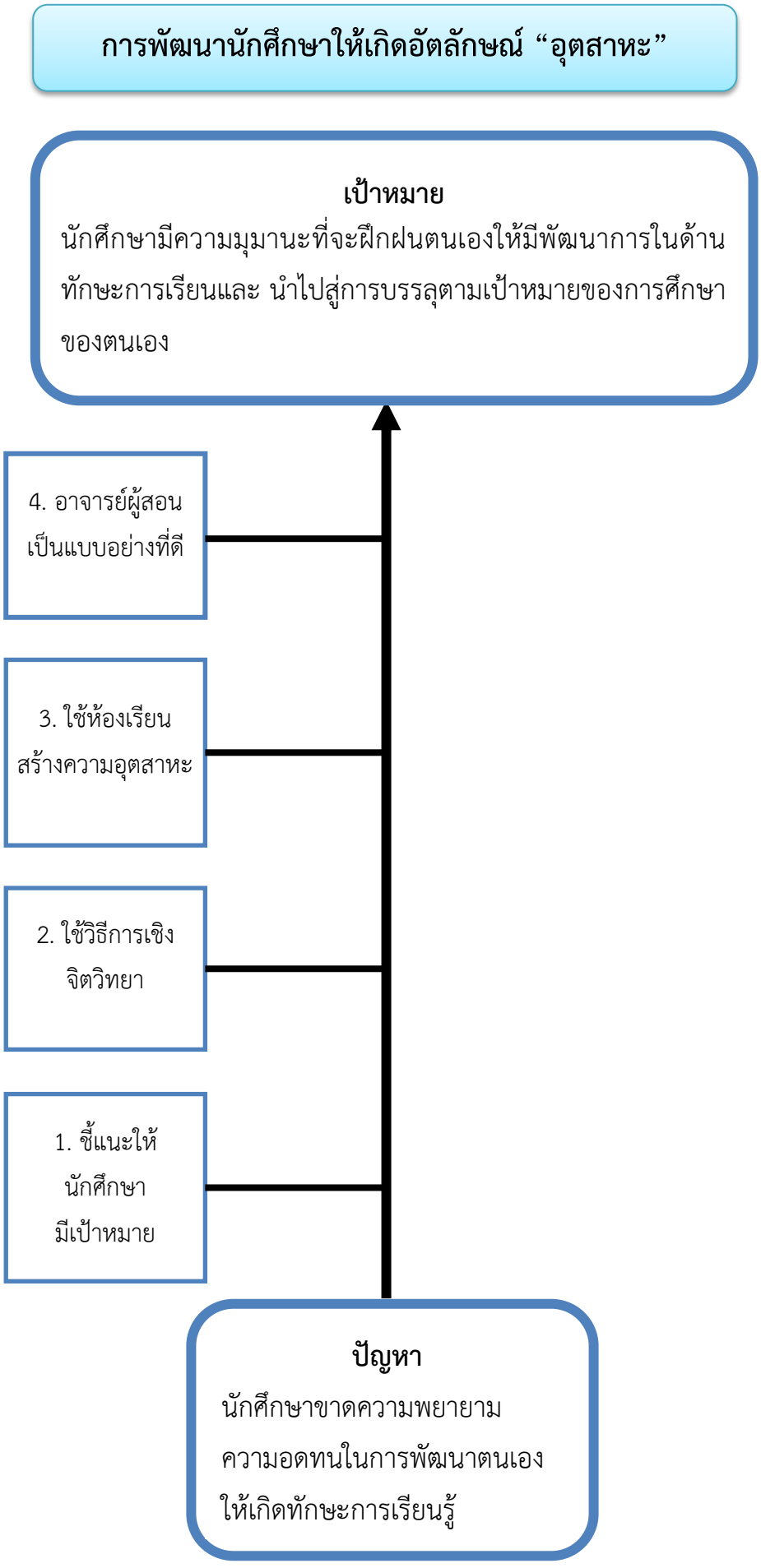
การพัฒนานักศึกษาให้เกิดอัตลักษณ์ “อุตสาหะ”
เป้าหมาย
นักศึกษามีความมุมานะที่จะฝึกฝนตนเองให้มีพัฒนาการในด้านทักษะการเรียนและ นำไปสู่การบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษาของตนเอง
4. อาจารย์ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี
3. ใช้ห้องเรียนสร้างความอุตสาหะ
2. ใช้วิธีการเชิงจิตวิทยา
1. ชี้แนะให้นักศึกษามีเป้าหมาย
ปัญหา
นักศึกษาขาดความพยายามความอดทนในการพัฒนาตนเองให้เกิดทักษะการเรียนรู้

วิธีการพัฒนา

1. ชี้แนะให้นักศึกษามีเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น

สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ดูงาน เรียนรู้สิ่งต่างๆนอกห้องเรียน เรียนรู้โอกาสในการทำงาน ส่งเสริมการเข้าประกวดแข่งขันทางวิชาการร่วมกับสถาบันอื่น ให้เห็นการเปรียบเทียบ กระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียน เห็นคุณค่าของตนเองเพื่อไปสู่โอกาสต่างๆในอนาคต

2. ใช้วิธีการเชิงจิตวิทยา

2.1 พูดโน้มน้าวให้นักศึกษาหาแรงบันดาลใจให้ตนเอง เช่น ค้นหาบุคคลที่เป็นต้นแบบของผู้ที่ประสบความสำเร็จในสายงานที่ตนเองอยากเป็น นึกถึงความภาคภูมิใจของพ่อแม่หากเรียนสำเร็จการศึกษา

2.2 ให้แรงเสริมแก่นักศึกษาที่มีความพยายาม เช่น การมอบรางวัล ประกาศเกียรติคุณนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี มีการพัฒนาตนเอง แต่งกายดี มีจิตอาสา

2.3 ใช้เทคนิคการให้แรงเสริมต่างๆ ได้แก่ ให้คะแนนเพิ่มเมื่ออ่านสรุปบทเรียนมาล่วงหน้า ให้คะแนนเมื่อเขียนตอบได้ครบ 10 บรรทัด ให้คะแนนเต็มเมื่อแก้งานที่ผิดมาส่ง ให้เลือกหนังสือที่ชอบแล้วอ่านให้จบเล่ม

3. ใช้ห้องเรียนสร้างความอุตสาหะ

3.1 สร้างกติกาการเรียนร่วมกัน ได้แก่ การมาเรียนตรงเวลา หากมาสายจะมีการทำโทษ เช่นหักคะแนน กล่าวขอโทษและกล่าวขออนุญาตก่อนเข้าห้อง ให้แสดงท่าทางที่ไม่ชอบหน้าชั้นเรียน

3.2 ใช้เทคนิคการสอนที่ให้นักศึกษาใช้ทักษะการแสวงหาความรู้ เช่นการสืบค้นข้อมูลการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.3 ใช้เทคนิคการให้ฝึกฝนทำแบบฝึกหัด ทำซ้ำและปรับปรุงอยู่เสมอจนกว่าจะพัฒนาได้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ ไม่ว่าจะเรียนสาขาวิชาใด

4. อาจารย์ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี อาจารย์แสดงออกถึงความมุ่งมั่น ความจริงใจในการสอน พัฒนานักศึกษา และติดตามประเมินผลนักศึกษาอยู่เสมอเป็นระยะ

การพัฒนานักศึกษาให้เกิดอัตลักษณ์ “สำนึกดี”

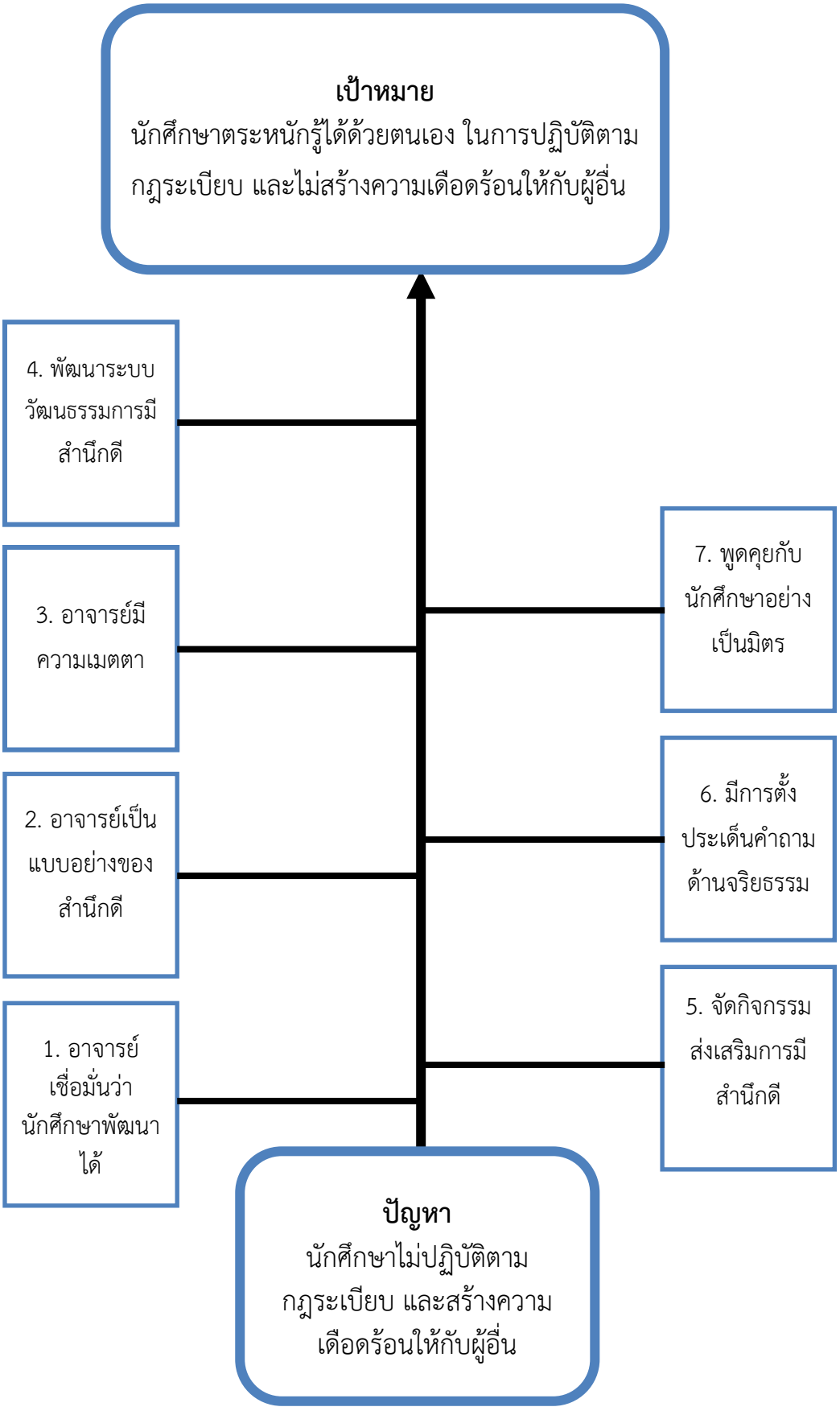

วิธีการพัฒนา

1. อาจารย์มีความเชื่อมั่นว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาได้ และตัวอาจารย์สามารถพัฒนานักศึกษาให้ดีขึ้นได้
2. อาจารย์เป็นแบบอย่างของสำนึกดี มีจิตใจดี ปฏิบัติดีต่อนักศึกษา
3. อาจารย์มีความเมตตา เข้าใจว่านักศึกษามาจากพื้นฐานครอบครัวที่แตกต่างกัน และควรได้รับการพัฒนา
4. พัฒนาระบบวัฒนธรรมของการมีสำนึกดีขึ้นในสังคมมหาวิทยาลัย ให้การชมเชยต่อนักศึกษาที่ทำเพื่อผู้อื่น หรือชื่นชมผู้ที่ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน
5. อาจารย์จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีสำนึกดีให้นักศึกษาก่อน เช่นไหว้ครู ปฏิบัติธรรม กราบไหว้พ่อแม่ กิจกรรมอาสาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
6. การจัดการสอนที่มีการตั้งประเด็นคำถามด้านจริยธรรม
7. อาจารย์พูดคุยกับนักศึกษาอย่างเป็นมิตร ชมเชยนักศึกษาที่ปฏิบัติดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่ออาจารย์และเพื่อน

การพัฒนานักศึกษาให้เกิดอัตลักษณ์ “จิตอาสา”

วิธีการพัฒนา

1. กำหนดเป้าหมายในการสร้างคุณลักษณะโดยการระบุไว้ใน มคอ.3
2. กำหนดวิชาเรียนในหลักสูตร เช่น สาขาพัฒนาชุมชน วิชา จิตอาสากับงานอาสาสมัครในชุมชน หรือวิชาบังคับแกนคณะ จิตสาธารณะกับการทำงานเพื่อสังคม
3. บูรณาการแนวคิดด้านจิตอาสากับกิจกรรมการเรียน โดยการลงมือปฏิบัติเป็นโครงงานในวิชาเรียน

- สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิชานโยบายสาธารณะ วิชาโครงการ
-สาขาวิชานิเทศศาสตร์ วิชาความคิดสร้างสรรค์
-สาขาวิชาศิลปะการแสดง วิชาการแสดง 2

4. บูรณาการแนวคิดด้านจิตอาสากับกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยการลงมือปฏิบัตินอกเวลาเรียน

-สาขาวิชาประวัติศาสตร์ รับสมัครนักศึกษาอาสาทำกิจกรรมให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ร่วมกับอาจารย์
-สาขาวิชาภาษาไทย แนะนำให้นักศึกษาจัดกิจกรรมจิตอาสาสอนภาษาไทย
-สาขาวิชาศิลปกรรม ชักชวนนักศึกษาทำกิจกรรมบริการวิชาการนอกมหาวิทยาลัย

5. ปลูกฝังจิตสำนึกผ่านสื่อการเรียนในวิชาเรียน

-สาขาวิชานิติศาสตร์โดยให้คิดวิเคราะห์จากสื่อประเภทข่าวเกี่ยวกับประชาชนที่เดือดร้อน

6. อาจารย์ปลูกฝังจิตสำนึกด้วยการโน้มนาว ชี้ให้เห็นถึงคุณค่า ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการมีความรับผิดชอบต่อสังคม

-ในการชีวิตประจำวันใกล้ตัวของนักศึกษา
-ช่วยเหลืออาจารย์ยกของ ลบกระดาน ปิดไฟ แอร์เมื่อจะออกจากห้องเรียน
-ช่วยเหลือเพื่อนเรื่องการเรียน
-จัดโต๊ะเรียนให้เป็นระเบียบ
-เก็บขยะ

7. สร้างบรรยากาศให้นักศึกษาได้สัมผัสด้วยตนเอง เช่น เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาในโอกาสต่างๆ
8. สร้างระบบการประเมิน แฟ้มผลงานของนักศึกษา เรื่องการมีจิตอาสา

องค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ
จากหนังสือ วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด
โดย พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)
ประเด็น การพัฒนาวินัยในตัวบุคคล

ท่านพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง **วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด**[1] เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาวินัยในตัวบุคคล ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ “ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา” ตามที่คณะกรรมการจัดการความรู้ได้ร่วมกันถอดองค์ความรู้มาข้างต้น จึงขอนำเสนอประเด็นที่สำคัญดังนี้

วิธีเสริมสร้างวินัย

วิธีพื้นฐาน

คือการทำให้เป็น**พฤติกรรมเคยชิน** เป็นวิธีที่ดีที่สุดโดยการทำให้เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ มนุษย์ที่ดำรงชีวิตทุกวันนี้อยู่กันด้วยความเคยชิน จึงควรใช้โอกาสตอนเริ่มต้นเข้าสู่สังคมใหม่ โดยใส่พฤติกรรมเคยชินที่ดีเข้าไปก่อน

วิธีบูรณาการ

คือการใช้ระบบสัมพันธ์ขององค์รวม พฤติกรรม จิตใจและปัญญา

- **พฤติกรรม**ดีด้วยความเคยชิน
- **จิตใจ**มีสุขจากการทำพฤติกรรมนั้นจึงเกิดเป็นพฤติกรรมมั่นคง
- เกิด**ปัญญา**มองเห็นคุณค่าของพฤติกรรม สุขใจในการปฏิบัติ

ปัจจัยเสริม

คือความมีกัลยาณมิตร ฉันทะ และอัตตสัมปทา

- **กัลยาณมิตร** ครูอาจารย์ที่ให้ความรัก อบอุ่น เป็นต้นแบบที่ดีแก่นักเรียน จนเกิดเป็นความเคารพ ศรัทธาและปฏิบัติตาม วินัยก็จะเกิดง่าย
- **ฉันทะ** ของนักเรียนในการใฝ่ดี ปรารถนาในสิ่งดีงาม อยากให้ตนเองและเพื่อนมนุษย์อยู่ในสภาวะที่ดีที่สุด จะเกิดเป็นความหวังในความสำเร็จ
- **อัตตสัมปทา** ของนักเรียนในการฝึกตนเอง ไม่ว่าจะพบเจอสถานการณ์ใด งานยากเพียงใดก็จะมีจิตสำนึกของการฝึกตน ไม่ย่อท้อ เต็มใจ ตั้งใจทำให้เกิดผลดี มีความสุข

[1] พระพรหมคุณาภรณ์. (2550). วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด (พิมพ์ครั้งที่4). บริษัทพิมพ์สวย: กรุงเทพ.

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ด้านการผลิตบัณฑิต

ครั้งที่ 1 วันพฤหัสบดีที่ 10 พฤศจิกายน 2559

มีสมาชิก 18 คน

คนที่ 1	**อาจารย์บวรศรี**	**มณีพงษ์**	**ประธาน**
คนที่ 2	**ผศ.ธนู**	**บุญญานุวัตร**	**กรรมการ**
คนที่ 3	**อาจารย์วิศิษฐ์**	**เพียรการค้า**	**กรรมการ**
คนที่ 4	**อาจารย์พินิจ**	**ศรีสวัสดิ์**	**กรรมการ**
คนที่ 5	**อาจารย์สุวัฒน์ชัย**	**คชเพต**	**กรรมการ**
คนที่ 6	**อาจารย์รวมศักดิ์**	**เจียมศักดิ์**	**กรรมการ**
คนที่ 7	**อาจารย์อิทธิเทพ**	**หลีนวรัตน์**	**กรรมการ**
คนที่ 8	**อาจารย์พยัญชน์**	**เอี่ยมศิลป์**	**กรรมการ**
คนที่ 9	**อาจารย์พิมพ์ปฏิมา**	**นเรศศิริกุล**	**กรรมการ**
คนที่ 10	**อาจารย์กิตติ์ธเนศ**	**วิวรรธน์โชติ**	**กรรมการ**
คนที่ 11	**อาจารย์คมลักษณ์**	**ไชยยะ**	**กรรมการ**
คนที่ 12	**ว่าที่ ร.ต.บัณฑิต**	**สุนทรวิกรานต์**	**กรรมการ**
คนที่ 14	**นายณัฐพร**	**นิรังสรรค์**	**กรรมการ**
คนที่ 13	**นายฉัตรชัย**	**พวงทอง**	**ผู้ช่วยเลขานุการ**
คนที่ 14	**นางภัทร์ฐิตา**	**กิจถาวร**	**ผู้ช่วยเลขานุการ**

หัวข้อ จิตอาสา

อาจารย์ณัฐพร นิรังสรรค์

การนำเอาความมีจิตอาสามาบูรณาการในรายวิชาการแสดง 2 คือให้นักศึกษาต้องแสดงได้ โดยการหาเวทีที่จะให้นักศึกษาได้แสดง แต่เนื่องจากเวลาเรียนของนักศึกษาไม่ตรงกับเวลาที่เด็กนักเรียนตามโรงเรียนว่าง จึงให้ซ้อมละครตอนเรียนเพื่อไปแสดงตามโรงเรียนประถม และนำเอาประสบการณ์จากการไปแสดงมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้นักศึกษาเกิดความคิดใหม่ ๆ และเลือกโรงเรียนที่จะไปแสดงในชั่วโมงกิจกรรมของแต่ละโรงเรียน

อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ

สาขาวิชาภาษาจีน เป็นสาขาใหม่ จิตอาสาเป็นอัตลักษณ์ของคณะที่จะสร้างบัณฑิตให้มีจิตอาสา เริ่มจากวงแคบในหมู่นักศึกษาจะมีคนที่มีพื้นฐานกับไม่มีพื้นฐาน ตัวผู้สอนจะเป็นคนสนับสนุนให้เพื่อนช่วยเพื่อน จะบอกกับนักศึกษาไม่ให้จับกลุ่มกันและแบ่งพรรคแบ่งพวก ต้องมีจิตเอื้อเฟื้อ เพราะเราไม่สามารถอยู่คนเดียวบนโลกไม่ได้ เช่น ภาษิตจีนที่ว่า เหนือฟ้ายังมีฟ้า ทักษะด้านภาษาเราอาจจะเก่ง แต่ไม่ได้บ่งบอกว่าเป็นที่ 1 เสมอไป คนเรามีไหวพริบแต่ละด้านไม่เหมือนกัน ก็จะให้นักศึกษาทำงานกลุ่ม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พอนักศึกษามีองค์ความรู้เพิ่มเติมก็จะสามารถชี้แนะเพื่อนได้ว่าตรงไหนถูกหรือผิด บางครั้งผู้สอนเองก็อาจจะมีข้อผิดพลาด ซึ่งให้นักศึกษาบอกกับอาจารย์ได้เลย

ผศ.ธนู บุญญานุวัตร

เรื่องของการจัดการความรู้ เราต้องรู้ว่าความรู้ที่ได้มาจากเรื่องอะไร ใช้วิธีไหนในการให้นักศึกษาเรียนรู้ด้านจิตอาสา การจัดการความรู้มีวงจร เริ่มจากความรู้อยู่ตรงไหน ให้รวบรวมเอาความรู้มาเผยแพร่แลกเปลี่ยน เนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์ไม่เหมือนกันเมื่อมีการรวบรวมความรู้ ให้นำมาถ่ายทอดนำมาใช้ นี่คือการจัดการความรู้ เราได้จัดการความรู้ในเรื่องพัฒนานักศึกษา เราทำอย่างไรให้มีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ในการคุยกันถ้าเป็นการทบทวน เราได้ทำอย่างไรเพื่อให้คนอื่นได้รับทราบ รายละเอียดอยู่ที่การทำ

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน เรื่องจิตอาสา ถูกระบุไว้เป็นอัตลักษณ์ของสาขาอยู่แล้ว จากการที่คุยกับหน่วยงานที่นักศึกษาไปฝึกงาน ก็ได้รับรู้ว่านักศึกษาอาจจะไม่ได้มีความรู้มาก แต่ปลูกฝังเรื่องจิตอาสาเข้าไปเรื่อย ซึ่งสาขาวิชามีวิชาจิตอาสากับงานอาสาสมัครในชุมชน ยกความหมายให้เป็นนามธรรม เป็นรูปธรรมมากขึ้น ถ้าต่างคนต่างพูดก็จะเป็นประสบการณ์ของใครของมัน จะหาข้อสรุปได้ยาก ถ้าต่างคนต่างพูดก็จะเป็นจิตนิยมมากเกินไป ต้องมีการทำงานร่วมกับคนอื่น มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างกิจกรรม ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นแต่ถ้าให้นักศึกษาทำเอง จะชี้วัดอะไรไม่ได้ จึงต้องให้อาจารย์มอบหมายงานให้รับผิดชอบโดยให้ทำโครงการ โดยการพิจารณาจากสิ่งรอบตัว จัดแบ่งกลุ่ม 2-3 กลุ่ม เพื่อให้เกิดการแข่งขัน เปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่ม นักศึกษาจะได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง เช่น กลุ่มหนึ่งอาจจะทำเรื่องรณรงค์เรื่องเอดส์ ซึ่งมีการวางแผนแล้วคิดว่าดีแล้ว แต่เมื่อลงมือปฏิบัติจริง นักศึกษาจะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารบังคับหรือควบคุมได้ แล้วกลับมาสรุปปัญหากันว่าจะแก้ไขอย่างไร โดยให้อาจารย์เป็นโค้ช เป็นที่ปรึกษา ว่าปัญหาที่เกิด เกิดจากอะไร เกิดจากตัวเราเอง หรือสิ่งรอบข้าง หลังจากกลับมาสรุปปัญหากันแล้ว ก็จะให้กลับไปดำเนินโครงการต่อ นักศึกษาก็จะได้บรรยากาศในการดำเนินการที่ดีขึ้น พอนักศึกษาทำได้ ก็เหมือนกำแพงที่กั้นอยู่หายไป นักศึกษาก็จะรู้สึกว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นสิ่งที่ดี

อาจารย์พยัญชน์ เอี่ยมศิลป์

วิชาที่สอนในเทอมนี้ไม่ค่อยตรงกับเรื่องของจิตอาสา แต่จะมีวิชาการบริหารโครงการ ที่ใกล้เคียงกับจิตอาสา โดยใช้เทคนิคให้นักศึกษาดูวีดีโอหรือศึกษาจากเว็บไซต์ youtube.com เกี่ยวกับเรื่องของนโยบายสาธารณะ โดยมีการให้สัดส่วนของคะแนน 10% โดยให้นักศึกษาคิดโครงการเพื่อมาจัดทำเป็นนโยบายสาธารณะ เช่น เรื่องทางเดินบริเวณรอบเกาะเมืองอยุธยาบริเวณเจดีย์วัดสามปลื้ม โรงพยาบาล เป็นต้น ก็มีนักศึกษาได้คิดโครงการสร้างนโยบายโดยการที่ให้วิลแชร์สามารถเข็นไปตามฟุตบาทตามทางเดินรอบเกาะเมือง ซึ่งนักศึกษาสามารถวิเคราะห์สามารถสำคัญมาได้เพียง 1 หน้ากระดาษ นักศึกษาได้นำเอา 5 ขั้นตอนของนโยบายสาธารณะไปซ่อมแซม ปรับปรุง เสริมให้กับภาครัฐ นักศึกษาทำเป็นคลิปวีดีโอ มีทั้งความตลก และตรงกับประเด็นปัญหา วิเคราะห์ได้จริง และสามารถนำไปเสนอภาครัฐ ว่าตรงไหนควรแก้ไขอย่างไร เป็นต้น

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์ (เสริม)

ข้อเสนอแนะของอาจารย์พยัญชน์คล้ายของสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนพัฒนา และสาขาวิชาศิลปะการแสดง เนื่องจากนำไปโยงเข้ากับสภาพสังคมจริง จิตอาสาเพื่อแก้ปัญหาสังคม

อาจารย์พินิจ ศรีสวัสดิ์

สาขาวิชานิติศาสตร์ จะมีความใกล้เคียงกับจิตอาสาพอสมควร ทุกวันนี้นักศึกษาเหมือนงมเข็มในมหาสมุทรที่มีแต่ตัวหนังสือที่นักศึกษาต้องอยู่กับมัน นักศึกษาจะไปใช้จิตอาสาในทางกฎหมายอย่างเดียวไม่ได้ นักศึกษาต้องออกไปฟัง ออกไปปฏิบัติจริงคำว่า “นิติศาสตร์” จะผิดไม่ได้ก็จะทำให้นักศึกษาไม่ค่อยมีความมั่นใจในการให้ความช่วยเหลือบุคคลภายนอก ส่วนใหญ่เวลามีปัญหาก็จะพึ่งอาจารย์ ซึ่งอาจารย์แต่ละคนก็จะมีความชำนาญไม่เหมือนกัน การเรียนการสอนทุกวันนี้จะกำหนดให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ข่าว ที่ประชาชนเดือดร้อนบางส่วน แต่ด้วยกิจกรรมของสาขาวิชานิติศาสตร์ มีน้อย ก็จะมีแค่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่จะออกไปทำกิจกรรม สาขาวิชานิติศาสตร์เป็นสาขาอาชีพ จะต้องรู้ว่าทำอย่างไร ซึ่งความเป็นจริงทฤษฎีกับปฏิบัติต่างกันมาก การที่จะให้นักศึกษาไปเผยแพร่กฎหมาย สาขาไม่มีคณะกรรมการที่จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษากับบุคคลภายนอก อย่างเช่น คอยมีนักศึกษารับโทรศัพท์ให้คำปรึกษาเบื้องต้น ถ้าเป็นเรื่องที่ยากก็จะไปปรึกษากับอาจารย์ในสาขาวิชา จึงอยากเสนอแนะว่าควรมีการประชาสัมพันธ์ ว่ามีบริการให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย ซึ่งเรื่องของการประชาสัมพันธ์ก็อาจต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

อาจารย์พิมพ์ปฏิมา นเรศศิริกุล

สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ยังไม่มีวิชาที่เชื่อมโยงกับจิตอาสา การอาสาให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ยังไม่เคยพานักศึกษาออกไปปฏิบัติจริง แต่ทุกครั้งที่อาจารย์ในสาขาประวัติศาสตร์ได้รับเชิญวิทยากร จะมีการสำรวจนักศึกษาที่จะออกไปให้ความรู้กับอาจารย์ มีการผลักดันให้นักศึกษาได้ออกไปเผยแพร่ จะคอยบอกกับนักศึกษาเสมอ ว่าเรามีโอกาสเรียนในด้านประวัติศาสตร์ เมื่อเรารู้เราควรมีจะถ่ายทอดกับผู้อื่นรู้ด้วย โดยจะให้ถ่ายทอดออกไปในลักษณะการให้ความรู้ จะมีการกระตุ้นเพื่อให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าอยากออกไปให้ความรู้กับผู้อื่นด้วยตัวของเขาเอง

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์ (เสริม)

สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จะสร้างจิตสำนึกที่จะให้นักศึกษาออกไปปฏิบัติด้วยตัวเอง โดยมีวิธีที่จะให้นักศึกษาออกไปปฏิบัติ โดยการกระตุ้นกับนักศึกษาว่านักศึกษามีจิตวิญญาณของนักประวัติศาสตร์เป็นนักศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ประวัติศาสตร์ ปลูกฝังว่าเมื่อเรามีความรู้สิ่งที่ต้องทำคือต้องตอบแทนสังคม ต้องมีส่วนร่วมในการรับใช้สังคม

อาจารย์รวมศักดิ์ เจียมศักดิ์

สิ่งทั้งหลาย เป็นสิ่งที่พัฒนาให้นักศึกษามีความโดดเด่นในเชิงวิชาการ นักศึกษาของเราอาจจะสู้กับสถาบันอื่นได้ยาก เพราะฉะนั้น เราต้องพัฒนาด้านจิตอาสา ซึ่งเป็นเรื่องของจิตสำนึก ถ้ารอให้ถึงการพัฒนาของมหาวิทยาลัย ก็อาจจะสายไป เพราะเรื่องจิตอาสาต้องมีพื้นฐานจากปฐมวัย ถึงจะต่อยอดได้ ถ้าจะเริ่มในระดับอุดมศึกษาซึ่งบางคนไม่มีเรื่องจิตอาสามาก่อนก็คงจะเป็นไปได้ยาก เช่น นักศึกษาที่เรียนเก่ง ก็จะให้สอนนักศึกษาที่เรียนไม่เก่ง ให้มีการจับกลุ่มช่วยเหลือกัน หลังเลิกเรียนในชั่วโมงก็จะให้นักศึกษาจัดโต๊ะเก็บเก้าอี้เข้าที่เดิม เก็บขวดน้ำ เก็บขยะ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องคอยบังคับ คอยบอก ซึ่งจิตอาสาควรเป็นสิ่งที่ทำโดยไม่ต้องบอก ตัวอาจารย์เองเคยสอนนักเรียนในระดับมัธยม ส่วนใหญ่นักเรียนมักจะแย่งกันช่วยครูลบกระดาน แต่พอมาสอนนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ต้องทำเองหมดทุกอย่าง และถ้าไม่มีการร้องขอก็อาจจะเป็นเรื่องยากที่นักศึกษาจะทำให้ เช่น เวลามีงานดนตรี ก็ต้องขอร้องให้ทุกคนมาช่วยกันยก ต้องเป็นลักษณะที่ขอร้องก็หวังว่าสักวันจะมีวันที่ทำโดยไม่ต้องร้องขอ

อาจารย์อิทธิเทพ หลีนวรัตน์

จิตสาธารณะของสาขาวิชานิเทศศาสตร์ จะบูรณาการกับรายวิชาความคิดสร้างสรรค์ ให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเป็นการโชว์ผลงาน เช่น กิจกรรมนิเทศปล่อยของ ซึ่งพอเสร็จกิจกรรมก็จะมีเงินเหลือซึ่งก็จะเอาเงินนี้ไปทำ CSR เป็นการปลูกฝังให้ช่วยเหลือสังคม เช่น บ้านพักคนชรา และได้สอดแทรกไว้ใน มคอ. 3 องค์กรได้ประโยชน์ สังคมก็ได้ประโยชน์ เมื่อนักศึกษาเรียนจบไปทำงานแล้วจะติดลักษณะนิสัยไปด้วย

อาจารย์สุวัฒชัย คชเพต

การตีความคำว่าจิตอาสา เป็นการช่วยเหลือชุมชนด้านนอก ยังไม่ได้ช่วยเหลือกันเอง สาขาวิชาภาษาไทย นักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่ไม่สามารถสอบเข้าคณะครุศาสตร์ได้ แต่ยังมีความอยากเป็นครูสอนภาษาไทย ถ้าเราจะทำให้เป็นได้มากกว่าคำว่าครู ได้สอนวิชาที่เป็นพื้นฐานทฤษฎี ภาษาศาสตร์ ก็เอากลับมาคิดว่าลองสอนทฤษฎีก่อนที่จะมอบความรู้ให้ แล้วค่อยตบท้ายว่า เข้าใจทุกอย่างที่เป็นจิตอาสา เป็นครูได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

อาจารย์ว่าที่ ร.ต.บัณฑิต สุนทรวิกรานต์

แบ่งคำว่าจิตอาสาออกเป็น 4 หัวข้อดังนี้

1. เรื่องของการตีความ
2. เครื่องมือ
3. สร้างเครือข่าย
4. การคาดหวัง

- จิตอาสา จิตสาธารณะ จะมีการตีความต่าง ๆ มากมาย จะเอามาเป็นอัตลักษณ์ มีความหมายเหมือนกับการเดินทางของจิตใจ ทำให้เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว รับเอาสิ่งต่าง ๆ เข้ามา เรียนรู้ถึงการให้และการรับ ฉะนั้นจิตอาสาไม่ใช่เรื่องไกลตัว เป็นเรื่องที่ทุกคนทำได้หมด เริ่มจากตัวเรา ครอบครัว สังคมไปจนถึงระดับประเทศ เป็นระดับที่จะทำ เป็นคอนเซ็ปคร่าว ๆ วิชาที่สอนเป็นวิชาการบริหารโครงการเป็นการวางแผน เป็นเรื่องของความคิด การให้นักศึกษาทำกิจกรรมอะไรก็ได้ที่เป็นจิตอาสา มีนักศึกษาที่เรียนวิชาการบริหารโครงการสองห้อง แบ่งเป็น 4 โครงการ 2 โครงการ ทำเรื่องต่างๆ บนพื้นฐานที่ทำได้ ผ่านไปครึ่งเทอมจะมีการปูพื้นแนวคิด ว่าการวางแผนมีอย่างไรบ้าง เด็กจะทำได้ สอนให้ทำงานหน่วยงานราชการ สอนเทคนิค การทำหนังสือราชการ การติดต่อหน่วยงานภายในภายนอก มีการผูกโยงเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น อาจจะได้มากบ้างน้อยบ้าง การเข้าถึงการทำกิจกรรม
- การสร้างเครือข่ายมีบรรยากาศร่วมกันในการทำงาน
- กิจกรรมอาสา ไม่ควรคาดหวังว่าได้มากหรือไม่ สิ่งสำคัญคือได้ทำหรือไม่

อาจารย์วิศิษฐ์ เพียรการค้า

สาขาวิชาศิลปกรรม จะคล้ายของสาขาวิชาประวัติศาสตร์ เป็นความพยายามสอดแทรกจิตอาสาเข้าไปอาจจะเข้าไปในภาพกว้าง มีข้อจำกัดอย่างไร มีการตั้งคอนเซ็ป ความคิด ศิลปะศาสตร์ ปฏิบัติ ความคิดกับศิลปะศาสตร์ ใฝ่รู้ สร้างเรื่องจิตสาธารณะและจิตอาสา นำไปสู่ความเริ่มต้น ด้านศิลปะศาสตร์ ปั้น แกะ วาด ขีด เขียน แทรกการใช้ชีวิตกับผู้อื่น การช่วยเหลือกัน ปกตินักศึกษา จะมีอยู่แล้ว ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ทักษะไม่ดี แต่มีจิตอาสา จุดเริ่มต้น ของศิลปะคือการเลียนแบบ หลังจากมีทักษะจะครีเอทได้ ออกแบบ เน้นพวกการออกแบบมวลรวม สำหรับผู้ด้วยโอกาสทางสังคม สัญลักษณ์ สำหรับคนตาบอด ศิลปะช่วยได้

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์

ในส่วนของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ไม่เน้นผู้กับว่าเป็นญี่ปุ่นแล้วจิตอาสาแบบไหน จิตอาสาคือการที่เราเพื่อผู้อื่นเกิดจากสำนึกของตัวเอง สิ่งนั้นไปสู่สังคมหรือไม่ เกิดประโยชน์ ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับคนอื่น ทำให้เขาอาสา เช่นเรื่องเล็กน้อย การช่วยเหลือคนอื่น ช่วยอาจารย์ ช่วยเพื่อน โดยสิ่งนั้นเกิดมาจากตัวเองโดยที่ไม่ต้องขอร้อง เป็นนามธรรม ยาก ทำอย่างไรให้เขามีลักษณะแบบนี้ได้ มาจากคำพูดอาจารย์ เช่น ตอนนี้เพื่อนกำลังแย่ มีใครอยากจะช่วยเพื่อนหรือไม่ เวลาที่ใครต้องการความช่วยเหลือ จะใช้วิธีเสนอแนะออกไป เรื่องปิดไฟปิดแอร์ จะออกจากห้อง ปี 1 จะเห็นว่า เปิดแอร์ได้ แต่เลิกเรียนแล้วไม่ปิด ถ้าจะทำจากจิตใจออกมาเอง พูดทุกชั่วโมง ออกจากห้องทำอย่างไร ใครช่วยได้บ้าง เพื่อให้ฟังบ่อย ๆ แล้วค่อยซึมซับเข้าไป จะมี่เด็กบางคนที่คอยปิด ครั้งต่อไปใครเป็นคนทำ สังเกตว่า ต้นเทอม กลางเทอม ปลายเทอม พอถึงปลายเทอมไม่ต้องบอกแล้วแสดงว่าอาจจะเกิดจิตอาสาขึ้นมากจากตัวเขาเอง ทำให้กับสังคม เล็ก ๆ น้อย ๆ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนู บุญญานุวัตร

คิดว่า เราอาจจะให้เข้าใจให้ชัดเจน จะเป็นผู้จัดการความรู้ เรื่องอะไร การเรียนการสอนที่เน้นให้มีจิตอาสา ส่วนใหญ่จะใช้วิธี การจัดกิจกรรม ให้ นักศึกษาทำได้เรียกว่า Active learning แทรกในบทเรียน การให้ดูภาพ ดูวีดีโอ เพื่อให้เกิดจิตอาสา เรากำลังทำแล้ว เราทำแบบไม่มีเป้าหมาย คิดว่าทำแล้วมีเป้าหมายอะไร ถึงบรรลุมาถึงขั้นไหน เอาถึงขั้นไหน ต้องมีเป้าตรงกัน ชักจูงให้นำไปสู่สิ่งนั้น มีการเรียนการสอนโดยเน้นจิตอาสาเป้าหมายทุกสาขาวิชา แทรกบทเรียน สิ่งที่ต้องทำวางเป้าหมายเราใส่จิตอาสาใน มคอ.3 เราต้องไปแทรกอยู่ในสาขาวิชาการบรรลุในองค์กร บรรลุหรือไม่ การดำเนินงานต้องตั้งเป้าหมาย มาจากพวกเราจะไปถึงไหนช่วงนี้

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิกรานต์

เห็นด้วยกับ อ.ธนู บางทีเราเหมือนกับว่าเพิ่งเริ่ม ถ้าพูดกันในเรื่องเป้าหมาย ผลผลิตที่เด็กได้ทำ เป็นเป้าหมายที่บรรลุแล้ว ถ้าต้องการให้มีเป้าหมายที่เชื่อมโยงกัน เช่น กิจกรรมของ อ.คมลักษณ์ กิจกรรมอาสา ทำร่วมกัน ทำให้เกิดการสานต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งการปลูกจิตอาสาไม่ได้เกิดขึ้น เป็นการอินพุทเข้าไป พูดทุกวันแล้วจะเกิด เกิดจากการยอมรับ การสัมผัส ถ้าสร้างบรรยากาศให้เกิดการสัมผัส จะเป็นการเริ่มต้นที่ดีกว่า

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์

สรุป พูดเพื่อให้ได้เป้าหมายของการทำ KM

ถ้าบรรลุเป็นข้อย่อย องค์กรได้บรรลุไปถึงไหน การวางเป้าหมาย คือการที่เราจะเดินทางไป อาจจะใช้เวลาหลายปี ส่วนวิธีการทำจะเป็นวิธีเดิม แทรกในบทเรียน มันดูได้ตรงไหน สอนอย่างไรให้แทรกไปได้ ถ้าเราแทรกหลากหลาย ให้มุ่งเป้าที่จิตอาสา สอนอย่างไรให้เกิดจิตอาสา

เสนอเป็นการวัดและประเมินผล อาจจะเป็นการรวมประสบการณ์เข้าไว้ด้วยกัน

สรุป

ต้องการ Action Plan เพื่อที่จะให้คนอื่นเอาไปใช้ได้ โดยที่ คู่มือก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องทำ แผนต่าง ๆ ที่นำเสนอเข้าคณะเพื่อการเผยแผ่ แผนการที่อำนวยความสะดวก อีกอย่างคือการสร้างระบบวัด ระดับรายวิชา กิจกรรมไปถึงไหน ออกมาเป็นระดับนี้

ครั้งต่อไป พูดในระดับวิธีการสอน วิธีการอบรม อาจจะใช้ควบคู่กันไป การบริหารหลักสูตร ระดับคณะ

1. วิธีการจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา
2. การบริหารหลักสูตร
3. ส่งเสริมระดับคณะ
4. ประเด็นนอกเหนืออื่น ๆ

ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี จิตอาสา สัปดาห์ละ 1 เรื่อง

สัปดาห์หน้าซ้ำจิตอาสาอีกหนึ่งครั้ง พูดมาในขอบเขตของ 4 อย่างนี้ สัปดาห์ถัดไปก็จะเป็นใฝ่รู้

ใส่คำว่า “เทคนิค” “ตัวอย่าง” เข้าไป

อาจารย์ณัฐพร นิรังสรรค์

เป็นการผนวกกิจกรรมการเรียนกับจิตอาสา ทำในโรงเรียน เนื้อหาดูว่า มีปัญหาอะไรแล้วให้มาทำเป็นบทละคร ปัญหา หมายถึง เช่น เด็กบางคนมีนาฬิกาใส่ แต่เพื่อนไม่มีใส่ นักศึกษาจะพัฒนาแนวคิดปัญหาสังคม เนื้อหาละคร เรื่องของการออกไปทำกับสังคม จะคุยกันในเรื่องจิตอาสาก่อน แล้วค่อยไปเรื่องอื่นในครั้งต่อไป

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ด้านการผลิตบัณฑิต

ครั้งที่ 2-3 วันพฤหัสบดีที่ 17 พฤศจิกายน 2559

มีสมาชิก 12 คน

คนที่ 1	อาจารย์บวรศรี	มณีพงษ์	ประธาน
คนที่ 2	อาจารย์วิศิษฐ์	เพียรการค้า	กรรมการ
คนที่ 3	อาจารย์สุวัฒชัย	คชเพต	กรรมการ
คนที่ 4	อาจารย์พินิจ	ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
คนที่ 5	อาจารย์พยัญชน์	เอี่ยมศิลป์	กรรมการ
คนที่ 6	อาจารย์จินดา	ธำรงอาจริยกุล	กรรมการ
คนที่ 7	อาจารย์วิราวรรณ	สมพงษ์เจริญ	กรรมการ
คนที่ 8	อาจารย์กิตติธเนศ	วิวรรธน์โชติ	กรรมการ
คนที่ 9	อาจารย์คมลักษณ์	ไชยยะ	กรรมการ
คนที่ 10	อาจารย์บัณฑิต	สุนทรวิกรานต์	กรรมการ
คนที่ 11	นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 12	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

จิตอาสา

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

เรื่องจิตอาสาที่เห็นในด้านการเรียนการสอน จิตอาสาไม่ได้เกี่ยวเนื้อหาวิชา เชื่อว่าทุกศาสตร์มีวิธีพัฒนาเด็กได้ ในห้องเรียนอาจารย์ก็ต้องบอกเกี่ยวกับความสะอาดของห้องเรียน เช่น ขวดน้ำ แก้วน้ำ ด้านสังคมศาสตร์ ตัวอย่างยกบ่อย ๆ คือใส่ใจกับสังคม เอาตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ตัวอย่างมีเยอะ หลายวิชา ยกเคสขึ้นมา คนที่ทำงานเพื่อสังคม ระดับหลักสูตรสร้างอัตลักษณ์ปี 2555 ก่อนที่ ม. จะเปลี่ยนอัตลักษณ์ จะทำเสื้อ “สร้าง จิตอาสา กิจกรรมที่ส่งเสริม ไม่ได้เน้นจิตอาสาโดยตรง แต่เน้นความสัมพันธ์กับชุมชน กับชาวบ้าน เป้าหมาย ของนักศึกษากับโลกภายนอกมีการปฏิสัมพันธ์กันแบบสมดุล เช่น พานักศึกษาไปต่างจังหวัดโดยรถไฟฟรี เป็น ประสบการณ์ เห็นนโยบายของรัฐ มีปัญหาเรื่องรถไฟฟ้าสายต่าง ๆ

อาจารย์วิศิษฐ์ เพียรการค้า

ปกติศิลปกรรมจะได้ถูกทาบทามไปช่วยในเรื่องของการสร้างสีสันให้กับโรงเรียน เช่นโรงเรียนวัดเชิงเลน ได้จ้าง นักวาดภาพจำนวนหนึ่งมาวาด พื้นที่กว้างประมาณ ร้อยตารางเมตร มาขอความช่วยเหลือ โดยมีอุปกรณ์ไว้ให้ เราก็ไปช่วยเหลือโดยไม่ได้คิดอะไร ให้ความช่วยเหลือสอดคล้องกับรายวิชา แรงผลักดัน กระตุ้นให้เกิดอารมณ์

ร่วม กิจกรรม คิดวาดถนน กำแพง สามมิติ กิจกรรมแตกต่างสร้างความน่าสนใจ สร้างบรรทัดฐาน ถามว่าควรปรับปรุงอะไร ส่วนไหนที่จะพัฒนาได้บ้างเพื่อให้ครั้งต่อไปมีการพัฒนา

อาจารย์สุวัฒชัย คชเพต

จิตอาสาไม่ได้อยู่ในรายวิชาแบบจริงจัง อยู่กับตัวนักศึกษาเอง ว่ามีภูมิอย่างไร แบคกราวอย่างไร การที่จะดึงเอาสิ่งพวกนี้ออกมา จะพยายามสอน เช่น ถ้าอยู่ในท้องถิ่น แล้วท้องถิ่นมีปัญหา เราจะช่วยเหลืออย่างไร ปีสี่ออกฝึกประสบการณ์ ทำอย่างไรไปเผยแพร่ได้อย่างถูกต้องที่สุด โครงการให้เด็กปีสี่ออกไปช่วยโรงเรียนต่างอำเภอ ปัญหาของเด็กไม่สามารถเขียนด้วยลายมือสวย ออกไปช่วยสอนเกี่ยวกับวิธีเขียน บางกลุ่มออกไปลักษณะของภาษามากขึ้น เช่น ไวยากรณ์ ตัวเด็กเองจะต้องเข้าใจตัวเองก่อนว่าช่วยเหลืออะไรได้แค่ไหน

อาจารย์วิราวรรณ สมพงษ์เจริญ

ประวัติศาสตร์ คล้ายภาษาไทย ดูรายละเอียดแล้ว ทัศนคติที่ดีในการทำงาน แนวทางที่จะทำได้ คือทำเป็นแบบอย่าง ทุกรายวิชามีงาน ต้องรับผิดชอบงานที่รับมอบหมาย ให้ถูกต้อง ทางปฏิบัติจะมีกรณีที่จุให้เราไปเป็นมัคคุเทศก์ ให้นักศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติ ได้รับหัวข้อที่รับผิดชอบ มีการประเมินผลดี ผลเสียอย่างไร โดยถามคุณครู ถามนักเรียน แต่ถ้านักศึกษาคนที่ไม่มีข้อมูล สิ่งที่ทำไปชั้นทำดีที่สุดแล้ว เด็กไม่สนใจ ต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กที่ฟัง ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น

อาจารย์จินดา ดำรงอาจริยกุล

ปกครองท้องถิ่น ในการสร้างจิตอาสา เคยสอน การพัฒนาจิตสาธารณะ ให้หาความหมาย ในความคิดเห็นของแต่ละคน ค่อย ๆ กระตุ้นให้แสดงออก ไม่ต้องใหญ่มาก ให้ตอบและบวกคะแนนให้ การมีน้ำใจ ปิดไฟ การช่วยเหลือคนอื่น รายวิชา จะมีการเขียนโครงการ เขียนแล้วให้ทำ ให้คิดโครงการว่าจะทำอะไร เช่น ปลูกผัก เพื่อให้ก่อประโยชน์กับส่วนรวมมากที่สุด ตอนแรกไม่อยากไป แต่พอไปแล้วก็อยากไปอีก พอลงมือทำแล้ว ก็เกิดความสนุก ไปเก็บขยะที่สนามหลวง โดยรุ่นพี่กับรุ่นน้อง เป็นการสร้างจิตอาสา

อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ

ภาษาจีน ในสาขาไม่มีรายวิชาที่เน้นเรื่องจิตอาสา เวลาทำโครงการบริการวิชาการให้เด็กไปด้วย จะมีเด็กกลุ่มหนึ่งที่อยากไปด้วยเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ สนับสนุนเด็กให้ทำโครงการ เด็กที่กู้ กยศ. ต้องเขียนโครงการจิตอาสา อนาคตคิดไว้ว่าเด็กหลายคนอยากเป็นครูสอนภาษาจีน ให้อาสาไปสอนที่ โรงเรียนใกล้บ้าน เช่น เด็กที่อยู่วัดวรดิษฐ์ จะสอนให้เด็กที่วัดประจำ

อาจารย์พยัญชน์ เอี่ยมศิลป์

สอนวิชานโยบายสาธารณะ อาจใกล้เคียง การที่ให้เด็กทำนักโยบายกับวิลแชร์ ให้ไปเรือนไทย หรือโรงพยาบาล การสร้างนโยบายแก้ปัญหาเด็กแว้น เมื่อพูดคุยกับเด็กแว้น มันอยากขี่ก็ให้มันขี่ไป มันอยากเจ็บตัว

ก็ปล่อยมัน นักศึกษาคิดแบบนี้ไม่ได้ อนาคตเราเป็นผู้บริหารเรา ถ้าเด็กแว้นพิการ ณ ปัจจุบัน อนาคตรัฐบาลต้องคอยรับผิดชอบ มีการโต้แย้งกันหลายอย่าง ถ้าอย่างนั้นให้ทำแบบบุรีรัมย์ สร้างสนามให้แข่งกันเลย ให้เหตุผลทำไมไม่ให้เด็กพิการ เมื่อประชาชนรักเด็กแว้น ก็จะช่วยแก้ปัญหาได้

อาจารย์พินิจ ศรีสวัสดิ์

หนีไม่พ้นเรื่องการเรียนการสอน เรื่องกิจกรรมที่ทำ การมีส่วนร่วมก็ดี นิติศาสตร์จะร่วมอยู่เสมอ ที่เห็น จิตอาสาเชิงบังคับ ไม่ว่าจะเอาเด็กออกค่าย เชิงบังคับหมด บางครั้งต้องเก็บเงินเด็กเพื่อไปทำกิจกรรมจิตอาสาในการบังคับนี่ เวลารับปริญญา นักศึกษารวบรวมเงินรุ่นพี่ให้รุ่นน้องเพื่อทำกิจกรรมต่อไป เป็นความสามัคคีในสาขา ในคณะ บางครั้งออกค่ายจะเห็นว่าร่วมมือกันออกเงิน ซื้อของ เรียกเด็กทำกิจกรรม ป.1 ป.2 สอนให้มันทำแล้วให้มันกิน เด็กมีความกล้ามากขึ้น นี่

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิกรานต์

เรื่องรายวิชาว่าจะนำโจทย์ที่บอกว่าจิตอาสาได้อย่างไร การตีความตีประเด็นออกมาว่า จิตอาสาเป็นการพัฒนาจิตใจของเด็กที่มีอยู่แล้วหรือไม่มี ด้วยกระบวนการต่างๆ หรือป้อนไปให้ พัฒนาไปสู่ผู้ที่เข้าใจการรับและการให้ แม้แต่การทำความเข้าใจในประเด็นของสังคม จะพัฒนารูปแบบใดก็ได้ เครื่องมือที่ใช้คือใช้สอนอยู่แล้ว ทำโครงการขึ้นมา ด้วยงบประมาณหรือกำลังที่มีอยู่ มีหลายระดับ ครอบครัว ครู อาจารย์ สังคม ทำได้แค่ไหนก็แค่นั้น ตามกำลังที่มีอยู่ ไปจัดทำโครงการกันใส่ผ่านเครื่องมือพวกนี้ เด็กมีการทำกิจกรรมร่วมกัน การให้ การรับ ช่วยเหลือกันอย่างไร เรียนรู้กระบวนการคิด การลงมือทำ ถ้าหยุดแค่วิชานี้ แต่ถ้ามีการสานต่อทุกคน ทุกท่าน จะทำให้เกิดความต่อเนื่อง socialization ระดับคณะ ต้องมีการเสริมกำลังให้เกิดอย่างต่อเนื่อง นโยบาย งบประมาณ ห้องชมรม สถานที่

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์

จากที่ฟังท่านอื่น มาในสาขาภาษาญี่ปุ่นนำจิตอาสามาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอย่างไร ภาษาญี่ปุ่น ยังไม่มี ไม่สามารถยกตัวอย่างได้ ค่ายไม่มี บริการชุมชน ไม่มีโดยที่นักศึกษามีส่วนร่วม จะยังไม่ลงไปถึงนักศึกษายังเข้าไม่ถึง แต่อย่างที่เคยพูดมองเพียงแค่ความรับผิดชอบสังคม เหมือนกับว่า ต่อตัวเอง ต่อไปเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมต่อคนอื่นไปได้ เช่น การรักษาเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ถูกต้อง ครบถ้วน ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ทุจริต ไม่ลอกการบ้าน สิ่งเหล่านี้เป็นความรับผิดชอบต่อตัวเองเมื่อมีอยู่ จะไม่มีการสร้างปัญหาให้กับคนอื่นได้

ครั้งที่ 3

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

ทำไมต้องส่งเสริมเรื่องจิตอาสา เป็นเรื่องระดับของจิตใจ ประโยชน์การทำเพื่อส่วนร่วมกับผู้อื่น บางคนทำตัวเป็นปัญหากันเอง เช่น การทิ้งก้นบุหรี่ ต้องมีการจัดตั้ง มีการสอนระดับหนึ่ง ใช้กระบวนการเป็นเครื่องมือในการ นักศึกษาไม่เข้าใจ มีการต่อต้านเยอะ เมื่อเรามีการจัดตั้ง ทำซ้ำบ่อย ๆ ทำเองไม่ได้ นำรุ่นน้องไปด้วย ปรากฏว่ารุ่นพี่ไม่มา ให้รุ่นน้องเป็นผู้รับหน้า ปีถัดมามีการทำซ้ำ มีชมรมค่ายอาสา ชมรมเป็นเรื่องที่นักศึกษาอยากทำ มีการบังคับว่าต้องมี 50 คน ปีแรกมีการทำ แต่มีการเก็บเงิน สุดท้ายเด็กออกไปเอง บอกจะเอาเสื้อผ้าไปเชียงใหม่ มีสเต็ปของตัวเอง เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

การจัดตั้ง คือ กระบวนการ รูปแบบมีสามระดับ ตระหนัก รู้ถึงปัญหา ส่งเสียงให้สังคมรับรู้ถึงปัญหา นี่คือการส่งสัญญาณ ระดับสองการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง คนเริ่มเปลี่ยนพฤติกรรม ระดับสามนำไปสู่ความยั่งยืน เด็กทำได้เท่าไหร่เท่านั้น

ในห้องเรียนสอนไป หลักสูตรมีกิจกรรมเสริมเรียนรู้โลกกว้าง ปรับตัวให้เป็น ระดับสามจัดกิจกรรมเมื่อเด็กทำแล้วเกิดผลที่ไม่คาดคิดมาก่อน สิ่งที่ทำมีประโยชน์ บอกเสมอว่า ความช่วยเหลือมาเสมอ ผ่านไปได้เกิดความภูมิใจ คุยกับเด็กเล็ก ทำให้รู้สึกว่า มีน้องๆอยู่ในชุมชน เห็นสภาพที่เป็นจริง

อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ

แนวการสอน จะมีเด็กเผ่า คุณไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส คุณมีสิทธิ์ทัดเทียมกัน พ่อแม่คุณลำบากแค่ไหน ว่าคุณจะเปลี่ยนแปลงแค่ไหน คิดจะทำไรต่อไป ไปเป็นครู หรืออะไรก็ดี พัฒนาบ้านเกิด ตั้งกันเอง สอนเพื่อเก็บความรู้ให้สร้างเพจ พูดถึงกองพัฒนานักศึกษา นักศึกษาที่เข้าไปทำงาน ไม่เรียน มาสาย ดรอปบ้าง เรียนยาวนานมาก การเรียนขาดไม่ได้ มีหลายคนมีปัญหา

***กลไกของมหาวิทยาลัย กองพัฒนานักศึกษา

ทำงานกิจกรรม คุณต้องจัดการตัวเองให้ได้ ไม่เกิดการพัฒนา ไม่เกิดการคิด การทำงานขององค์การ ไม่ได้ให้ครีเอท หรือทำด้วยตัวเอง

อาจารย์วิศิษฐ์ เพียรการค้า

โครงการจิตอาสา หลังจากพานักศึกษาไปแล้ว พื้นที่ทำงานทาสีน้ำมันบนถนน พื้นที่ประมาณ 120 ตรม. ใช้สีน้ำมัน ทำงานครึ่งวัดน็อค ถ้ามีใจช่วยต้องมีหลายมุม อยากให้มองนักเรียน มองทั้งโรงเรียน เห็นเด็กที่มารุมล้อม มาเสริฟน้ำ มาคอยให้กำลังใจ งานลักษณะแบบนี้พยายามอย่างเดียวไม่พอ ต้องมีความมุ่งมั่น นอกจากวาดภาพแล้ว คนนึงกางร่ม ผสมสี เพนท์ บางคนสอนเด็กวาดภาพ ได้คุยกับเด็กมีงานเพิ่ม จบงานด้วยความประทับใจ นอกจากจิตใจ มีความอดทน มีการแก้ปัญหา ใช้เวลาทั้งหมด 4 วัน แต่ผ่านพ้นไปด้วยดี

อาจารย์สุวัฒชัย คชเพต

ตั้งคำถามกับนักศึกษา มองเสรีภาพความคิดเป็นหลัก มาจากที่ไหนบ้าง ครอบครัวมีปัญหาอะไร ท้องถิ่นมีปัญหาอย่างไร ช่วยอะไรได้บ้าง โยงมาถึงตรรกหนักรู้ถึงปัญหา จะคิดจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร โดยต้องมีระบบอาจารย์เป็นเพียงแค่คอยชี้แนะ คิดต่อเอง ลองทำดูว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ส่วนใหญ่สาขาจะพาไปโรงเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีทักษะเป็นครู แต่อยากสอน พอลองได้สอนจริง ๆ จะรู้ปัญหา เกี่ยวกับการสอน เด็กควรจะต้องมองปัญหาให้เป็น หลังจากนั้นให้สร้างสรรค์ โดยอาจารย์ไม่ควรจะไปก้าวก่าย เป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ มีตัวเลือกให้สร้างสรรค์แบบของเค้าได้ ส่งผลไปสู่

อาจารย์วิราวรรณ สมพงษ์เจริญ

นอกจากรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบต่อสังคม เช่น การขี่มอเตอร์ไซค์ ขับขี่ให้ถูกต้อง จอดรถให้เป็นที่เป็นทาง คุณลักษณะพึงประสงค์ แต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ เช่น เหตุการณ์ปัจจุบัน มลพิษทางสายตา แบบอย่างที่ดี ประเภทนอกลู่นอกทาง ทำไมต้องทำแบบไหน กาลเทศะพูดง่าย สิ่งที่เป็นพื้นฐาน ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนสังคมก็ไม่เดือดร้อน

อาจารย์จินดา ธำรงอาจริยกุล

จิตอาสา คือการมีน้ำใจให้สังคม เช่น เก็บขยะ ปิดไฟ ปิดแอร์ ทำให้ดูว่า เราทำ เด็กจะเกิดความละอายใจด้วยตัวเอง เริ่มทำเอง การมีน้ำใจ เช่น การยืมอุปกรณ์ เมื่อเรียนรู้ด้วยตัวเอง เมื่อเวลาทำอะไรให้เรา แล้วเราขอบคุณ

อาจารย์พยัญชน์ เอี่ยมศิลป์

โครงการ น่าคิด องค์การเป็นอุปสรรค์หรือส่งเสริม ตั้งปณิธานว่าอยู่ในวงการณ์ราชการต่อไป อยากให้มีจิตใจรักประชาชน เอาตัวอย่างงานวิจัยที่ถูกยกเลิกไป ที่อยากสอบตำรวจ เป็นตำรวจแล้วรวยต้องบริการประชาชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ ชอบนโยบายเพราะเงินสูง โปรเจคที่เงินเยอะ ให้จิตใจกับเด็กเองว่าต้องรักประชาชน การคอรัปชั่น มีผลต่อประเทศ เด็กขององค์การ สอนให้รักประชาชน การคอรัปชั่นเป็นสิ่งไม่ดี โดยไม่เอาความรู้ของเราไปหากินกับประเทศชาติ

อาจารย์พินิจ ศรีสวัสดิ์

สาขานิติศาสตร์ จิตอาสามีน้อยมาก บางครั้งต้องบอกให้ทำความเคารพ ให้ขอบคุณ สอนเทอมนี้เด็กไหว้เทอมนี้ เทอมต่อไปไม่รู้จัก เดินมาเด็กผู้หญิงนั่งไม่สุภาพอาจารย์เดินผ่านก็ยังคงทำแบบนั้น พื้นฐานแต่งตัวเรียบร้อย เพื่อให้เกิดจิตสำนึก จิตอาสาต้องเกิดจากตัวอาจารย์ด้วย

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิกรานต์

รายวิชา มีอยู่ 3 ประเด็น เงื่อนไข บทเรียน เครื่องมือ การที่เราจะแปลงตัวที่เป็นนามธรรม มาสู่การปฏิบัติ ต้องสร้างเงื่อนไขขึ้นมาในการทำกิจกรรมเกิดอะไร ทำโครงการตามงบประมาณ แต่ละกลุ่มต้องช่วยกัน เงื่อนไขที่วางขึ้นมา เครื่องมือ กิจกรรม บริการวิชาการ แล้วแต่ใครจะถนัด เมื่อใช้เครื่องมือแล้ว รู้อะไร จิตสาธารณใช่หรือไม่ ต้องเสริมในท้ายบทเรียน นำเสนอโครงการ เซนผ่าน นักศึกษาดีใจ สิ่งที่ได้มาด้วยความยากลำบาก มีคุณค่าเสมอ ใส่บทเรียนไปเรื่อย ๆ เด็ก รปศ. ไม่เคยทำ ตอนแรกแอนตี้มาก แต่พอผ่านจุดนั้น มีพัฒนาการผ่านไป ไม่ใช่เด็กช่างพูด ไม่คิดว่าจะพูดได้ จะเกิดสิ่งที่ไม่คาดคิด ทำไปแล้วมีคนเอาขนมมาให้ ได้รับความช่วยเหลือจากคณาจารย์ทั้งหลาย มีเครือข่าย การตอกย้ำให้เข้าใจว่าเป็นสิ่งดี

อ.บวรศรี สรุป

ครั้งต่อไปเลื่อนเวลา 15.30 น. ห้อง 43112 เรื่องเกี่ยวกับ “อุสาหะ”

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการผลิตบัณฑิต
ครั้งที่ 4-5 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2559

มีสมาชิก 11 คน

คนที่ 1	อาจารย์บวรศรี	มณีพงษ์	ประธาน
คนที่ 2	ผศ.ธนู	บุญญานุวัตร	กรรมการ
คนที่ 3	อาจารย์พิมพ์ปฏิมา	นเรศศิริกุล	กรรมการ
คนที่ 4	อาจารย์พินิจ	ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
คนที่ 5	อาจารย์พยัญชน์	เอี่ยมศิลป์	กรรมการ
คนที่ 6	อาจารย์จินดา	ธำรงอาจริยกุล	กรรมการ
คนที่ 7	อาจารย์กิตติธเนศ	วิวรรธน์โชติ	กรรมการ
คนที่ 8	อาจารย์คมลักษณ์	ไชยยะ	กรรมการ
คนที่ 9	อาจารย์บัณฑิต	สุนทรวิกรานต์	กรรมการ
คนที่ 10	นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 11	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

อุตสาหะ

อาจารย์จินดา ธำรงอาจริยกุล

การเรียนการสอน การสร้างความอุสาหะ คือ ความอดทน พยายาม ปกครองท้องถิ่น ไม่ค่อยอดทน วิธีการคือ สั่งให้เขียนตั้งแต่ ปี 1 บังคับให้ตอบ 10 บรรทัด เป็นการเก็บคะแนนในห้อง คิดว่าพูดเล่น อันนี้ผิด อันนี้ถูก แต่เขียนไม่ถึง 10 บรรทัด ต่อไป เขียนมากขึ้น ตอบถูกแม้จะเขียน 9 บรรทัดก็ได้ 0 คะแนน ข้อสอบกลางภาค เขียนกันเต็มหน้ากระดาษทุกคน ส่งได้ตลอดเวลา ปริ้นมาส่ง ส่งทางไหนก็ได้ อีเมล์ เฟสบุ๊ค อยากได้คะแนนเต็ม ก็แก้ มีการให้กำลังใจ เมื่อเด็กได้คะแนนเต็มก็จะมีความพอใจ

อาจารย์พินิจ ศรีสวัสดิ์

ความอุตสาหะ ของนิติศาสตร์ น้อยมาก เพราะว่าสอนมา 13 ปี บางครั้งแค่ความอุตสาหะเอาสมุดมาจดยังไม่เอามา มาขอกระดาษเพื่อนทีละแผ่น สั่งการบ้านอาทิตย์นี้ส่งอาทิตย์หน้า ก็ไม่ทำ เพราะไม่มีคะแนนเก็บ แต่พอสอบมาเด็กสอบตก ต้องมีการมุ่งมานะ เลคเชอร์ การพูดบรรยายอย่างเดียว ตามไม่ทัน ต้องบอกให้จด พยายามจะเดินดูว่าเขียนหรือไม่ เดินไปดูสะกดไม่ถูก ไม่เขียน ค่อยดูของเพื่อน มีกระดาษ 1 แผ่น เขียนเสร็จก็ทิ้ง เวลาบรรยาย ได้เท่าไหร่เอาเท่านั้น ดูความตั้งใจของเรา ประโยคไหนที่สำคัญก็เลคเชอร์ไว้ พรุ่งนี้ลืม มะรืนก็ต้องมาถาม แต่ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น ปัญหาตรงนี้ สอนอีกอย่าง ออกข้อสอบอีกอย่าง อยากปรับปรุงตรงนี้ บางครั้งเห็นเฟสบุ๊คของอาจารย์บางท่าน

อาจารย์พยัญชน์ เอี่ยมศิลป์

มีสองอย่าง อ่านหนังสือ กับการเขียน ถามว่ามีสัก 1 เล่ม ของแต่ละวิชาที่อ่านครบ วิชาอื่นก็ได้ ให้แรงบันดาลใจ ลองอ่านให้ครบโดยใช้วิชาที่ชอบก็ได้ เลยเอาเรื่องของประสบการณ์ตัวเอง มาให้เด็กดู ภาพในห้องที่มีหนังสือที่ตัวอาจารย์อ่าน อ่าน 1 เล่ม/วิชา มีความอดทน ให้นึกถึงผู้ปกครอง ที่ไม่มีเวลาอ่านหนังสือทำงานพิเศษหรือไม่ แต่มีเด็กน้อยมากที่ทำ ประมาณ 20บางคนเล่นเกม มาอยู่รวมกันเล่นเกม เอาเรื่องของตัวเอง ความยากจน แรงบันดาลใจ ถ้าไม่อ่านหนังสือ ไปได้ไม่ไกล ให้นึกถึงพ่อแม่

อาจารย์พิมพ์ปฏิมา นเรศศิริกุล

ปัญหาคือ ความจำเนื้อหาแล้วมาวิเคราะห์ ทำข้อสอบไม่ได้ คือจำเนื้อหาไม่ได้ ฝึกให้จำสไลด์ ไม่อ่านสะสมอ่านไปเรื่อย ๆ การวิเคราะห์ ใช้วิธีแก้งาน ให้แบบฝึก แบบทดสอบ เขียนมาไม่รู้เขียนอะไร แก้กลับไป ชี้แจง ปรับแก้ พยายามที่จะให้ถึงจุดนั้น แก้กลับไปกลับมา ใช้วิธีฟังเทป มีนักศึกษาอ่านหนังสือไม่ได้ เขียนไม่ถูกเลย พยายามตื่นเช้า คลาสเช้า ไม่มีนักศึกษามาเรียน เอาคะแนนจิตพิสัยมาหลอกล่อ แต่ยังไม่ได้ผล

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

ความอุตสาหะ เป็นเรื่องที่ไม่ค่อยคิดเท่าไหร่ เกี่ยวกับพยายาม อดทน เรื่องเรียนใช้คะแนนเป็นตัวดึงดูด เสริมแรง พยายามมากขึ้น เด็กที่ตั้งใจ จะสนใจคะแนนเป็นพิเศษ ให้งานเพิ่ม อ่าน สรุปมา สอบใช้คะแนนอ่านเพิ่มเติม มีกลุ่มอ่อน อาจได้คะแนนน้อยกว่า ตัวที่มันทำได้เสริมไปเรื่อย ๆ ให้รางวัล สาขาจะจัดปีละ 1 ครั้ง แต่ละชั้นปี เรียนดี แต่งกายเรียบร้อย จิตอาสา เป็นตัวอย่างที่ทำให้มีความอุตสาหะเพิ่มขึ้น เรื่องการเข้าห้องเรียน มีปัญหาเหมือนกัน ปี 1 ปีนี้ คือ 8.40 สาย 8.50 ถือว่าขาดเรียน ปิดคลาส เขียนคอมเม้นท์มา ว่าการบังคับให้ห้องเรียนเป็น หาประเด็นเป็นเงื่อนไข บางครั้งอาจารย์ก็มาสาย

ผศ.ธนู บุญญานุวัตร

เป็นเนื้อในของคนนี่ยากเหมือนกัน เด็กสาธิตมีความตั้งใจใจการเรียน สั่งงานเสร็จแล้วเอางานมาส่ง ขอเอาไปปรับ แต่ถ้าเด็กเราจะมีปฏิเสธ สิ่งที่จะทำให้คนมีความตั้งใจ อุตสาหะ ต้องมีแบบอย่าง ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่าง บอกอย่างไร บอกได้เป็นครั้ง ๆ มันต้องอยู่เนื้อใน ทำอย่างไรให้เห็น ด้วยการที่มีใจที่จะสอนยังไม่พอ มีการประเมินผลกันบ่อย ๆ อาจจะทำให้เด็กมีความตั้งใจมากขึ้น การสอนในห้องเรียนเราจะพูดกันถึงเนื้อหา ต้องใช้เทคโนโลยี ศึกษานอกห้องเรียน ในห้องเรียนแล้วมาซักถามกัน ทำเหมือน ป.โท มีการเทสต่างๆ อ่านมาจากนอกห้อง จะทำให้คนจะต้องปรับตัว สอบให้ผ่าน มีเกรดสูงขึ้น ไม่มีเป้าหมายในการเรียน เด็กสาธิตมีความมุ่งมั่น เด็กเราเรียนมาแล้ว ไม่รู้ว่าเรียนไปเพื่ออะไร การตั้งใจเรียนลดลง พ่อแม่ส่งเงินมาให้ เรียนให้จบเพื่อให้พ่อแม่ภูมิใจ สร้างเป้าหมาย การศึกษาดูงาน พาไปดู พาไปเห็น เป็นการให้โอกาสกับเด็ก ความรู้ ทักษะ และโอกาส เราทำอะไรให้กับเขาบ้าง ส่งไปฝึกงานที่ดีดี ทำให้เห็น มีเป้าหมาย จบแล้วจะทำอะไร เมื่อมีความชัดเจนแล้ว จะมีความตั้งใจเรียน เสริม สร้างแรงจูงใจ ให้มีเป้าหมาย ในการเรียนการสอนต้องให้ไปศึกษาใช้แรงจูงใจ ด้วยการสอบ

อาจารย์รวมศักดิ์ เจียมศักดิ์

อาจคล้ายกับอาจารย์หลายท่าน ทำแบบฝึกเยอะ ๆ ไม่เน้นความผิดถูก แต่ขอให้ทำมาส่ง แล้วจะให้กลับไปแก้ไข ใช้วิธียกตัวอย่าง หาบุคคลที่เป็นไอดอลของนักศึกษา นักดนตรีคนนี้เค้ากว่าจะเก่งเค้าต้องใช้เวลาฝึกฝนเป็นเวลานาน ถ้าชื่นชมเค้า อยากเป็นแบบเขาต้องทำให้ได้แบบเขา ต้องมีความอุสาหะ อีกวิธี คือ นักศึกษาดนตรี เวลาว่าง ก็จะนั่งเล่น ไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาของตนเอง ใช้วิธีดุ ว่า ทุกวัน ให้คะแนนในการทำแบบฝึกหัด ยกตัวอย่างไอดอล บ่น ดุ

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิกรานต์

ใช้ไคเซน คือ ระบบนี้คือระบบที่มีการดำเนินการไปปรับปรุง พัฒนาไปเรื่อย ทำแล้วทำอีก โดยตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ เด็กต้องผ่านเกณฑ์นี้ มันเป็นบททดสอบหนึ่ง ทำให้เรียนรู้อะไรได้หลายอย่าง กับการทำงานร่วมกันกับเพื่อน ทำกิจกรรม เรียนในรายวิชา มีการคอมเม้นท์ อยู่ด้วยกันตลอด เหมือนการทำงานจริง เรื่องของตรงเวลามาสาย แสดงถึงความอุตสาหะเหมือนกัน ถ้าใครมาสาย ไม่หักคะแนนทันที จะให้ออกมาแสดงความสามารถพิเศษ เช่น เต้นไก่ย่าง ร้องเพลง หรือว่าทำอะไรที่ตลก คือจะเป็นลักษณะอย่างหนึ่งที่ไม่กล้าแสดงออก ถ้าหักคะแนน จะยอมทิ้งคะแนน ลองใช้วิธีนี้ดู วันต่อมาเด็กที่มาสาย ก็มาเช้าเพราะว่าอายที่ ต้องออกมาทำ แต่เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่ง ยังไม่ได้ประเมินผลในระยะยาว

อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ

เด็กเรา มีปัญหาอยู่ที่กระทรวง การศึกษาพื้นฐาน ในอำเภอต่าง ๆ จะกลายเป็นหละหลวม โรงเรียนวัดโบสถ์ มีหลายคนอ่านหนังสือไม่ออก กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ก็ไม่ได้ทำอะไรให้เป็นรูปธรรม ภาษาจีนมีบางส่วนที่เป็นเด็กในเมือง จะถามว่าเป้าหมายจะเป็นอะไรให้คัดเยอะมาก ตัวอักษรหนึ่งใช้ 3-5 บรรทัด ทดสอบครั้งหนึ่ง 20 คำ หลายคนบ่น แต่มีนัยอยู่ว่าทำไมต้องทำ ถ้าอยากเป็นครู ถ้าอยากเป็นครูยังเขียนผิด ครอบงำความคิดผิด ๆ ให้กับนักเรียนที่คุณจะสอน ถ้าเป็นลูกจ้าง แปลผิด เขียนผิด บ.เสียหา เริ่มจากตัวเราก่อน บางคนที่มีปัญหามีไม่กี่คน ส่วนใหญ่ก็จะเข้าใจว่าให้

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์

ญี่ปุ่น การสร้างให้เด็กมีความอุตสาหะไม่ต่างกัน เช่น เรื่องเวลา คือ อาจารย์ต้องเป็นต้นแบบทำให้เห็นว่าการมาตรงเวลา ทุกวิชาของญี่ปุ่น เริ่ม 8.30 น. โดยไม่มีการเลื่อนเวลาให้มาสายได้ เมื่อทุกวิชาทำแบบนี้ อาจารย์ทุกคนทำแบบนี้ รับรู้ว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนทำ รุ่นพี่ทำ ตัวเองก็จะทำด้วย เป็นการสร้างความอุตสาหะอย่างหนึ่ง ต้องตื่นให้เช้า เพื่อที่จะมาเรียนให้ทัน อาจารย์ต้องเป็นต้นแบบ ทำสม่ำเสมอ เป็นต้นแบบ วัฒนธรรม สิ่งที่ต้องปฏิบัติ วันไหนที่มาสาย จะรู้สึกว่าตัวเองตกเป็นเป้าสายตา ถ้าแอบเข้าทางประตูหลัง จะถูกไล่ออกจากห้องให้เข้าประตูหน้า และขออนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตจะได้เข้าห้อง การทำการบ้าน ความพยายามที่ต้องเรียนรู้เหมือนจีน เป็นสิ่งใหม่ ไม่ง่าย ตัวหนังสือ เสียง ตั้งแต่ ชม. แรก มีแบบฝึก การบ้าน ทุกชม. เมื่อจบมีการบ้าน มีกำหนดส่ง ส่งให้ ทันเวลา ส่งไม่ทัน คือไม่ส่ง มีการตรวจ และส่งคืน จะถูกจะผิดไม่สำคัญ สำคัญว่าพยายามทำ

หรือไม่ จะมีคะแนนส่วนนี้ที่ได้ไป ไม่ว่าจะเรียนเก่งหรือไม่ การแก้ไขงาน งาน การบ้านที่ส่งมามีฟีดแบคกลับไปแก้ไข จนกว่าจะถูก ฟังครั้งเดียวไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด มีครั้งที่สอง สาม เรื่องภาษาไม่ยาวมาก ประมาณ 3 ครั้งเต็มที่แล้ว ถือว่าใกล้ความสมบูรณ์

ครั้งที่ 5

อาจารย์จินดา ธำรงอาจริยกุล

นักศึกษาสังคม ข้อมูลในกูเกิลมีเยอะ นักศึกษาจะไม่ค่อยใช้คำที่ลึกซึ้ง หาด้วยคีย์เวิร์ดในการค้น ข้อมูลน้อยกว่าที่จะวิเคราะห์ วิธีที่ง่ายที่สุด เลือกท้องถิ่นมาท้องถิ่นหนึ่ง ไปแล้วได้ทุกอย่าง ไปทำความรู้จักเค้า ถ้าพยายามไปถึงแหล่งข้อมูลจริง ๆ คนที่ลงพื้นที่จะได้ข้อมูลทั้งหมด ใช้คีย์เวิร์ดไม่เก่ง จะไม่ได้ข้อมูลได้ การวิเคราะห์งบประมาณ ต้องลงพื้นที่ให้เห็นถึงปัญหา ไม่มีส่วนวิเคราะห์ไม่ตรวจ ส่งตามที่พอใจส่งเมื่อไหร่ก็ได้ เหมือนเป็นการบังคับไปในตัว การเข้าห้องเรียน ให้ 10 คะแนน ไว้ก่อนแล้วก็จะมีการรักษาคะแนนไว้ เห็นผล มีการเตือนมาสายก็ถูกตัดคะแนน

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิ

อีกมุมหนึ่ง ชวนคิด เด็กเราบางทีเค้าต้องดิ้นรน เพื่อที่จะเรียน เช่น ต้องช่วยพ่อแม่ขายไข่ทุกเช้า สังเกตว่าทำไมเด็กคนนี้มาสาย พอไปสาย ทุกวันนี้ตื่นตีสี่เพื่อเอาไข่ไปขายตลาด เนื่องจากแม่ไม่สบาย ต้องมาช่วยพ่อขาย บางทีก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่ง

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

ในคอมพิวเตอร์จะโชว์ การเข้าห้อง ต้องมีการส่งสัญญาณให้ชัดเจนคณะเรากับคณะครุศาสตร์ ต้นทุนชีวิตต่างกันตั้งแต่แรก เกิดจากแรงจูงใจที่ต่ำเกิดจากประถม มัธยมหรือไม่ สร้างแรงบันดาลใจ การที่มาเรียน การค้นหาเป้าหมายของชีวิตคืออะไร เรียนจบ ทำงาน ในฐานะที่เป็นอาจารย์ เสริมแรง คุณค่าของคุณคืออะไร ทำกิจกรรมเสริม สถาบันอื่น เป็นอย่างไร เกิดการเปรียบเทียบ ประกวดกับสถาบันอื่น สะท้อนตัวเอง อย่างน้อยเข้าใจพยายามทำไม่ศูนย์เปล่า ระบบมันแย่มาก ทำไงให้เกิด มีเส้นทางเปิดไปหาเอง

ผศ.ธนู บุญญานุวัตร

บางทีการเครียดกับนักศึกษามากไป ในฐานะที่การเป็นโค้ช ทำให้ดู ไปมีกติกา บีบคั้นเกินไป เรียนให้สนุก น่าเรียน ปลูกฝังลงไปด้วย จากที่สอน พบว่า ไม่ได้เป็นรายวิชาบังคับที่ต้องเรียนทั้งหมด นักเรียนไม่รู้ว่าค้นอย่างไร ทำไม เขียนอย่างไรไม่ได้ ความรู้หน้าตาเป็นอย่างไร อยากให้ทุกรายวิชา ความรู้ที่ได้ในหลักสูตรมีอยู่ 4-5 ด้าน ความรู้ในสาขาวิชา การแสวงหาความรู้ การบริหารจัดการ มีวิชาเหล่านี้อยู่ เรื่องความรู้ในสาขานั้น ๆ บริหารจัดการ ทักษะ ศีลธรรมการที่ให้รู้ ควรแฝงสิ่งเหล่านี้ไว้ เรื่องของทักษะในการสืบค้น ถ้าไม่รู้ต้องเสริม ทักษะการอ่าน อ่านแล้วเก็บใจความไม่ได้ เวลาเด็กมารายงาน บางทีให้แทรกสิ่งเหล่านี้ว่าจะให้ทำอย่างไร สร้างความอุตสาหะโดยใช้ห้องเรียน ขอให้ห้องเรียนสนุกสนาน ทำเป็นหรือไม่ สร้างแรงบันดาลใจ

รายงานผลการดำเนินงานการถอดองค์ความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ด้านการผลิตบัณฑิต
ครั้งที่ 6-7 วันที่ 8 ธันวาคม 2559

สมาชิก 15 คน

คนที่ 1	อาจารย์บวรศรี	มณีพงษ์	ประธาน
คนที่ 2	ผศ.ธนู	บุญญานุวัตร	กรรมการ
คนที่ 3	อาจารย์กิตติ์ธเนศ	วิวรรณธนโชติ	กรรมการ
คนที่ 4	ว่าที่ ร.ต.บัณฑิต	สุนทรวิกรานต์	กรรมการ
คนที่ 5	อาจารย์สุวัฒชัย	คชเพฒ	กรรมการ
คนที่ 6	อาจารย์อิทธิเทพ	หลีนวรัตน์	กรรมการ
คนที่ 7	อาจารย์พยัญชน์	เอี่ยมศิลป์	กรรมการ
คนที่ 8	อาจารย์จินดา	ธำรงอาจริยกุล	กรรมการ
คนที่ 9	อาจารย์รวมศักดิ์	เจียมศักดิ์	กรรมการ
คนที่ 10	อาจารย์คมลักษณ์	ไชยยะ	กรรมการ
คนที่ 11	นายฉัตรชัย	พวงทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 12	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ
คนที่ 13	อาจารย์พันธรัตน์	ศรีสุวรรณ	ผู้เข้าร่วม
คนที่ 14	อาจารย์ทัศนี	สุทธิวงศ์	ผู้เข้าร่วม
คนที่ 15	อาจารย์นรินทร์	อุ่นแก้ว	ผู้เข้าร่วม

ใฝ่รู้

อาจารย์พยัญชน์ เอี่ยมศิลป์

เรื่องให้นักศึกษาอ่านหนังสือ เลยคิดว่าไม่กระจายประเด็นเยอะ ให้เด็กอ่านหนังสือและย่อ คัดลอก ทำแบบวิทยานิพนธ์ ทำอย่างไรให้เด็กอ่านหนังสือ ไม่ต้องห่วงเรื่องคะแนน ให้พยายามอ่านหนังสือ ยังไม่ได้

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

เวลาพูดถึงเรื่องใฝ่รู้ มีความสนใจ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นักศึกษาส่วนใหญ่ทางวิชาการไม่ค่อยสนใจ การที่จะให้ไปอ่านเองเรื่องยาก ใช้เทคนิคดึงความสนใจ ใช้สื่อ ประเด็นร่วมสมัยที่รู้สึกสนใจ ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม เช่น จากคลิปในโลกโซเชียลโยงเข้ากับเนื้อหา ลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้ไม่ต้องอ่านหนังสือออย่างเดียง พาลงพื้นที่ภาคสนาม เชิญวิทยากรที่มีความรู้ มีชื่อเสียง การสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง พบว่ามีอยู่บ้างที่จะพัฒนาได้ มีบางคนชอบอ่านหนังสือ วรรณกรรมเยาวชน ดึงเรื่องสั้นประเด็นเรื่องการพัฒนา อ่านแล้วมันน่าสนใจ อ่านแล้วอยากรู้ตอนจบ อ่านแล้ววิเคราะห์ สรุปมา เมื่อมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น เปลี่ยนจากวรรณกรรมมาเป็นบทความวิชาการแทน

อาจารย์พันธรัตน์ ศรีสุวรรณ

นักศึกษาไม่อ่านหนังสือ เวลาไปห้องสมุด ไม่พบนักศึกษาเข้าห้องสมุด ปัจจุบันเทคโนโลยี การอ่านหนังสือหลายช่องทาง หาข่าวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น คดีหญิงไก่ ปรับใช้กับกฎหมาย มีการสอนไปเรื่อย ๆ มีการวิเคราะห์เพิ่มขึ้น เปลี่ยนมุมมอง ไปทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้น

อาจารย์ทัศนี สุทธิวงศ์

เรื่องการใฝ่รู้ในปัจจุบัน แนะนำเรื่องแหล่งการเรียนรู้ ในตัวคน สื่ออิเล็คทรอนิกส์ หนังสือ ส่วนใหญ่ไปสื่ออิเล็คทรอนิกส์ แต่เด็กไม่รู้ว่าแหล่งข้อมูลมาจากที่ใด บังคับให้เด็กเอาหนังสือมาประกอบ มีหนังสืออ้างอิงทั่วไป อย่างน้อย 5 เล่ม มาจากแหล่งอื่นได้ เขียนมาด้วยว่าหนังสือเล่มนี้เป็นของใคร ใครเป็นคนเขียน เรื่องจากการค้นอินเตอร์เน็ต ค้นจากฐานข้อมูล ต้องเขียนให้ถูกต้อง การค้นข้อมูลมาใช้มาจากแหล่งไหน สัมภาษณ์อาจารย์ มีภาพประกอบ มีชื่อที่อยู่เบอร์โทร. แต่ส่วนใหญ่ที่สอนอาจสอนในเชิงเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ได้กำหนดหัวข้อ ให้ประเด็นที่เด็กสนใจหามาเอง เป็นการสอนให้ใฝ่รู้ในหลายช่องทาง

อาจารย์สุวัฒชัย คชเพต

จากประสบการณ์ เวลาสอน จะเป็นคนใจดี เริ่มตั้งคำถามก่อนว่า วิชานี้คืออะไร แต่สุดท้ายตั้งคำถามที่เด็กสามารถนำมาประสานกับวิชาที่เรียนได้ เช่น การอ่านหนังสือ เด็กคงไม่ค่อยอ่านหนังสือ ถ้าไม่อ่านหนังสือแล้วจะรู้ได้อย่างไร หาวิธีการอื่น เช่น มีวรรณกรรมเรื่องนี้ เปลี่ยนวิธีจากการอ่านแล้วไปดูหนัง เกิดความชอบมากขึ้น

อาจารย์นรินทร์ อุ่นแก้ว

ใฝ่รู้ ต้องการอยากให้เด็กอ่านหนังสือ เด็กไม่รู้เป้าหมาย ก่อนมีการบรรยายต้องเป้าหมาย จะถามก่อนเลยว่าเรียนแล้วต้องการอะไร เช่น เรียนกฎหมาย เอากฎหมายทำอะไร ไปสอดคล้องกับที่วางแผนไว้ รายการกลุ่มละ 5 คน หัวข้อที่หลากหลาย ไปศึกษามาก่อน แล้วพรีเซนต์ จะถามคนไม่พรีเซนต์ ต้องอ่านทุกคน ประเด็นที่สองเรื่องเป้าหมาย จะบอกว่าอ่านหนังสือควรอ่านอย่างไร วีดีโอการกำจัดความขี้เกียจ จะเห็นแนวทางว่าทำ

อย่างไร เวลาง่วงนอน เอาประสบการณ์เล่าให้เด็กฟัง เด็กบางคนมีความกระตือรือร้น บอกแหล่งข้อมูลไปศึกษาด้วยตนเอง เช่น กฎหมายธุรกิจ หาข้อมูลที่ไหนได้บ้าง หรือจากบุคคล

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิรานต์

เรื่องการจัดการเรียนการสอน ทิ้งคะแนนการมีส่วนร่วมไว้ 10 คะแนน หาข้อมูลต่าง ๆ ที่สนใจมาพรีเซนได้ อิสระ ข่าว บทความ ที่ไปเจอมา แล้วให้คะแนน มีคำถามก่อนเริ่มคลาส ถ้าใครตอบคำถามได้ให้คะแนน 1 คะแนน เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความใฝ่รู้ ส่งคลิปวีดีโอ ว่าเรียนแล้วได้อะไร แต่ถ้าเรื่องสั้น ๆ เด็กมีความสนใจมากกว่า พูดประมาณ 1 นาที

อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ

จะบอกเด็กว่า คนเราต้องมีเรื่องที่ชอบนอกเหนือจากเรื่องที่เรียน เช่น นอกเหนือจากภาษาจีนแล้ว จะมีความรู้ด้านอื่น ๆ รู้ให้ได้หลาย ๆ อย่างอย่ารู้เพียงอย่างเดียว จะสอดแทรกสุภาษิตจีน ในแต่ละสถานการณ์ ดูแล้วเอาเราเป็นตัวอย่างมันต้องมีการสะสมมา ให้พยายามอ่านเวลาดูหนัง พยายามศึกษาในหลาย ๆ ด้าน

อาจารย์รวมศักดิ์ เจียมศักดิ์

ให้คะแนนนำว่า เช่น นักศึกษามีความสนใจดนตรีในแบบของตัวเอง ให้ลองฟังดนตรีหลาย ๆ แบบ ไม่จำกัดเฉพาะสิ่งที่เราชอบ ไม่จำเป็นต้องใฝ่รู้แต่เฉพาะเวลาของเรา เช่น สังเกตดูสิ่งรอบ ๆ ข้าง ทุกสิ่งให้เรามีความรู้ นั่งรถไปดูสิ่งรอบ ๆ ตัว ถึงแม้จะเป็นเรื่องง่าย ๆ เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ กระตุ้นให้มีความสงสัยสิ่งรอบตัว ลองสังเกต

อาจารย์พิมพ์ปฏิมา นเรศศิริกุล

เป็นทุกสาขาวิชาว่าอาจารย์เป็นศูนย์กลางความรู้ ทุกครั้งที่สอนพยายามให้นักศึกษาตั้งคำถาม อ่านคนละเล่มไปตั้งคำถามมา คะแนน “เสือก” การมีเพื่อนได้คะแนนเยอะ ถ้าเด็กไปหาคำตอบได้ได้คะแนนเพิ่ม ขึ้นมาอีกเป็นคะแนนเสือก กับคะแนนเสาะ

อาจารย์จินดา ธำรงอาจริยกุล

การ ใฝ่รู้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในหนังสือ ในม.จะเป็นอาจารย์ นอกมหาลัย จะเป็นปราชญ์ การให้เด็กอ่านหนังสือเป็นเรื่องยาก เป็นการแก้ไขงานไปเรื่อย ๆ ลองไปถามเจ้าหน้าที่ ชาวบ้าน คนในชุมชน อาจจะเป็นทางลัดนั่งในห้องตั้งคำถามว่าต้องไปถามอะไรบ้าง ทำตัวให้เด็กเขาเข้าถึงตัวเรา สื่ออินเตอร์เน็ตเข้าถึงง่ายมาก แต่ข้อมูลส่วนใหญ่ ยังไม่ได้สังเคราะห์ เว็บไซต์ที่เชื่อถือได้ มีหลักฐานน่าเชื่อถือมากกว่า หาข้อมูลจากแหล่งไหน

ผศ.ธนู บุญญานุวัตร

เวลาสอนนำไปสู่การอย่างไรให้มีวิสัยทัศน์การอ่าน อยากให้เด็กมีวิสัยทัศน์การอ่าน กิจกรรมในห้องเรียนสำคัญในการแทรกสิ่งเหล่านี้ไปในการสอน วิชาสารสนเทศเพื่อการศึกษา เราตั้งโจทย์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้ทำโปสเตอร์แทรกภาพประกอบ ต้องสั้นและกระชับ จะน่าสนใจกว่านั่งเขียนรายงาน อาจจะยาก พื้นฐานการเขียนมีน้อย ซึ่งการอ่านน้อยด้วย การทำโปสเตอร์บวกการใช้เทคโนโลยี แล้วเอามาโชว์กัน เล่าให้เพื่อนฟัง สร้างนิสัยรักการอ่าน เพื่อจะเขียนให้สั้นลง และกระชับ ลองคิดกิจกรรมเข้าสู่เนื้อหาของเราด้วย เป้าหมายชัดเจน

อาจารย์อิทธิเทพ หลีนวรัตน์

วิธีที่ค้นพบ เด็กไปฝึกงานข้างนอก จะกลับมาและตระหนัก ถูกภายนอกเพ็งเล็งว่าเค้าไม่มีอะไรเลย โดนประสบการณ์ตรง จากการฝึกงาน กลับมาจะกลายเป็นคนใฝ่รู้มากขึ้น เช่น โครงการต่าง ๆ ทำข่าวเศรษฐกิจ ทำมิวสิควีดีโอ

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์

พยายามทำเหมือนกับหลาย ๆ ท่านที่ทำมาแล้ว ระยะหลังใช้ 2 วิธี มีการฝึกฝน เรียนรู้นอกเหนือจากห้องเรียน ด้านภาษา ประสบการณ์นอกห้องเรียน สัมผัสภาษา โลกในยูทูป บทเรียนที่เป็นสื่อทางอินเตอร์เน็ต มีเยอะมาก วิธีการที่จะโน้มน้าว บังคับทำการบ้านปิดเทอม จากเคยให้การบ้านเป็นเล่ม ไม่สนใจ เปลี่ยนเป็นดูเรื่องสั้นในยูทูป กลับมารายงานให้อาจารย์ จากการเพิ่มปริมาณงาน มีความสนใจอยากรู้มากขึ้น ฟังแล้วรู้เรื่อง เข้าใจ เกิดความอยากรู้มากขึ้น มีเรื่องอะไรต่อมา วิธีการนี้ยังไม่สามารถยืนยันได้ทั้งหมด สร้างแรงกระตุ้น จุดเริ่มต้นให้พยายามอยากสัมผัสภาษาได้มากขึ้น

ครั้งที่ 8 สำนึกดี

อาจารย์คมลักษณ์ ไชยยะ

พูดถึงด้านสำนึกดี ความสัมพันธ์เกี่ยวกับศาสนา ความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น การรับผิดชอบต่อสังคม ทำอย่างไรให้นักศึกษาสำนึกดี เช่น ขี่มอเตอร์ไซค์แล้วมาทำเสียงดังใน ม. ใส่บาตรมาแย่งที่อาจารย์ ลอกข้อสอบ ทำไมไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สูบบุหรี่ในห้องน้ำ สิ่งตรงข้ามกับสำนึกดี ภาวะของอยุธยา กึ่งเมืองกึ่งชนบท มาจากหลาย ๆ ที่กลไก ไม่มีความชัดเจน เข้าสู่สภาวะต้องสร้างให้นักศึกษาด้านนี้ ทำอย่างไร อาจารย์ทุกคน

อาจารย์อิทธิเทพ หลีนวรัตน์

จากการที่บอกว่ารับผิดชอบต่อสังคม ชื่นชม ให้รางวัล ลงโทษ ทำไม่ดีใช้วิธีการทางลบ ถ้าทำดีก็ชื่นชม ยกตัวอย่างห้องน้ำอาคารร้อยปี นักศึกษาเข้าไปสูบบุหรี่ อาจารย์จะชื่นชมคนที่ไม่ทำ พฤติกรรมในการสูบบุรี่ก็ลดลงไปด้วย

อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิกรานต์

สำนึกดีนึกถึงความหมาย ขาดการตั้งคำถามต่อสังคม ทำไมต้องทำสิ่งนั้น สิ่งนี้ ถ้าชนให้นักศึกษามาตั้งคำถาม ทำไมต้องไปร่วมงานนั้น ทำไมต้องทำตามกฎระเบียบที่มีอยู่ ถ้าตีความหมายของคำว่าดี แล้วคิดว่าตัวเองดีกว่าคนอื่น สิ่งที่ทำยกประเด็นมาคุยกันมากกว่า ก่อนเรียนจะมีภาพที่ชอบใช้มาก ก่อนที่เข้าบทเรียน ตั้งประเด็นจริยธรรม พอนักศึกษาเริ่มคิด มีการตั้งคำถาม หลาย ๆ ด้าน

อาจารย์จินดา ธำรงอาจริยกุล

ถ้าเป็นนักศึกษาปกครองท้องถิ่น ถ้าเป็นนักศึกษาชายว่ากันตรง ๆ แต่ถ้าเป็นนักศึกษาหญิงต้องพูดกันดีดี เช่น การทำดีก็ดีไป ถ้าเถียง ทำผิดยอมรับผิด แล้วค่อยมาคิดวิเคราะห์กันว่าสิ่งที่ทำถูกหรือผิด ก่อนเรียกร้องความยุติธรรม ก็ต้องดูจากผลการกระทำก่อน

อาจารย์พันธรัตน์ ศรีสุวรรณ

มหาวิทยาลัยเรายังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่บทบาทในตัวอาจารย์ก็สำคัญ พื้นฐานครอบครัว มีการปลูกฝังต่างกัน ในฐานะอาจารย์เสริมบทบาท ให้มีความรู้คู่คุณธรรม เช่น การเข้าห้องเรียน การตรงต่อเวลา การแต่งกาย มารยาท ในเรื่องสำนึกดี มีคุณธรรมห้องเรียนแล้ว สำนึกดีกับสังคม เช่น เหตุการณ์เรือร่ม มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งมาขอรับบริจาค การลงโทษของโซเชียล ขอดีข้อเสียข้อความในอินเทอร์เน็ต มันเร็ว

อาจารย์ทัศนีย์ สุทธิวงศ์

เด็กแต่ละคณะแตกต่างกัน เราจะไม่ว่าโดยตรง จะสอดแทรกในหลาย ๆ ด้าน ในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม มาต่างสาขากัน เช่น กลุ่มนี้มาเรียบร้อย กลุ่มนี้มาเสียงดัง มีครั้งหนึ่งดุเด็ก เด็กการจัดการ กับ ครุศาสตร์ สอนการอยู่ร่วมกันในสังคม จรรยาบรรณ ต่อตนเอง ต่อเพื่อนร่วมห้อง เด็กปี 1 ยังไม่รู้ แต่บอกไว้ เพื่อจะได้ไปเรียนรู้เพิ่มเติม สอดแทรกกฎหมาย จากการที่สัมผัส เวลาอาจารย์ใจดี ใส่รองเท้าแตะมา ถ้าไปสอบแต่งกายแบบนี้ไม่ได้ แล้วเด็กบางคนเจอกับตัว ก็จะมีการปรับตัว ให้ด้วยความเมตตา เรื่องมารยาท ต้องสอดแทรกให้ คิดว่าเป็นลูกคนหนึ่ง ช่วงแรกจะคุยกัน เรื่องทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้เกิดการคุ้นเคยกัน สร้างมิตร และการสร้างจิตสำนึก

อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ

ถ้าปลูกฝังได้จะดีขึ้น โฆษณาของ ปตท. ความจำเป็นของแต่ละคนแตกต่างกัน เริ่มสโลแกน อยากให้โลกน่าอยู่เริ่มที่ตัวเรา “โลกจะดีจะงดงาม เริ่มจากตัวคุณก่อน”ดีก่อนแล้วค่อยเก่ง ล่าสุดเขียนในเฟซบุค ว่าการเรียนในวันนี้ โอกาสเดินมาหาแล้ว ไม่มีความรู้อะไรเลย ไม่สามารถหยุดที่คุณได้ การมองโลกสองด้าน โลกไม่ได้สวยเสมอไป เราเก่ง อย่าคิดว่าเราเก่ง ต้องมีคนเก่งกว่าเรา อย่าไปสร้างความเดือนร้อนให้กับผู้อื่น รับผิดชอบต่อสังคม โฆษณาหลายอย่างเริ่มสำนึกดี

อาจารย์พยัญชน์ เอี่ยมศิลป์

เป็นนามธรรมที่จะปลูกฝังให้เด็ก สิ่งที่เห็น ในรัฐศาสตร์จะมองมนุษย์สองด้าน มนุษย์ดี เสรี กับมนุษย์มีความชั่วร้าย มนุษย์ที่โหดร้าย เคยทำงานกลางคืนเลี้ยงชีพ มีนักศึกษาที่ทำงานกลางคืน ดูไม่ดี สิ่งที่ต้องมีแรงมุ่งมั่นปรารถนาในการเรียน การที่อยากมีชีวิตที่ดีขึ้น ถ้าไม่สามารถอยู่ในมหาวิทยาลัยได้ เข้าใจ ว่าขาดเพราะอะไร มีระดับเนื้อสมองดีขึ้น แต่ก็มีอีกกลุ่มหนึ่งที่ต้องดิ้นรนหาเลี้ยงตัวเอง ถ้าเกิดว่าไม่เก่งไม่ฉลาดมาก ชอบที่เล่าว่ามีอุปสรรคอะไรบ้างนอกเหนือจากการเรียน เรื่องเรียนไม่เป็นไร เตรียมชีวิตที่จะอยู่ในสังคมได้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต้องแปลงให้เป็นเรื่องบวก มีความร่วมมือ ชีวิตจริงกับทฤษฎีเชื่อมโยงได้อย่างไร

อาจารย์สุวัฒชัย คชเพต

เหมือนกับปลูกฝังพื้นฐานมาจากครอบครัว การที่จะทำให้คนสำนึกดีได้ ตระหนักรู้ถึงความจำเป็นอันนั้นขึ้นมาก่อน เชิงเทคนิคที่ใช้สอน แต่จะใช้สองอย่าง การขอร้อง เช่น คาบแรก จะเป็นคนที่ไม่ชอบให้นักศึกษาคุยกัน ไม่ชอบให้นักศึกษาเล่นมือถือ จะขอร้องก่อนว่าเข้ามาเรียนขอร้องว่าอย่าเล่นโทรศัพท์เลย สองเรื่องการคุยสอนศึกษาทั่วไป มีคนมาเรียนหลายวิชา สอนให้เกิดสำนึกดี ควรจะต้องเกิดจากตัวเขาเอง สร้างคุณธรรมจากตัวเองไม่มีใครสอนได้

อาจารย์นรินทร์ อุ่นแก้ว

เรื่องของสำนึกดี เรื่องของนามธรรม ส่วนตัวบุคคล มองว่าเด็กมีพื้นฐานต่างกัน จิตสำนึกดี บางคนก็ไม่มี การที่จะทำให้นักศึกษาของเรามีจิตสำนึกดี เริ่มต้นจากตัวอาจารย์เอง ทำอย่างไร ให้อาจารย์มีจิตสำนึกดี ต้องมีเมตตา การมีเมตตามีจุดบาง ๆ การไม่เข้าใจความเป็นมนุษย์ ถ้าไม่เข้าใจนึกศึกษาก็มีอคติ พอเข้าใจ ก็จะผ่อนคลาย มีหลายอย่าง เช่น การยกย่อง เอาไมค์มาวางไว้ให้อาจารย์ ให้เพื่อนปรบมือขอบคุณเพื่อน เอาคลิปวีดีโอเกี่ยวกับการปลูกจิตสำนึก คลิปนี้สอนอะไรบ้าง การเอานิทานมาเล่าให้ฟัง พร้อมกับ ครูเฉื่อย นักศึกษามีหน้าที่ไรอาจารย์มีหน้าที่อะไร จัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ไหว้ครู ปฏิบัติธรรม กลับมาไหว้พ่อไหว้แม่ เริ่มต้นจากอาจารย์ สร้างกิจกรรม

อาจารย์รวมศักดิ์ เจียมศักดิ์

สำนึกดีเป็นตัวตั้งต้นคุณลักษณ์อื่น ๆ ตามมาได้ คิดว่าสำนึกดีพัฒนากันได้ เป็นสิ่งที่ต้องพัฒนายาวนาน สิ่งที่อยากเสนอ คือ มีตัวช่วย เช่นสร้างระบบ วัฒนธรรม เดินไปทางนี้ก็เห็นนักศึกษาติวิชาการ ไปห้องสมุดก็เจอนักศึกษา เดินไปไหน แบ่งนักศึกษาสองประเภท ผู้ที่เปิดใจ มีความ ใฝ่รู้ จิตอาสา เวทนานาสัตว์ บอกอะไรก็ไม่รับรู้ ไม่รับฟังคำสอน ต้องพยายามทำให้ได้ อาจจะเริ่มต้นจากในสาขาที่ละนิดเห็นผลมากน้อยต่างกัน เห็นผลชัดเจนยาก

อาจารย์บวรศรี มณีพงษ์

สำนึกดีมาจากครอบครัว นักศึกษาที่เข้ามาผ่านมา 18 ปี เป็นสิ่งที่สั่งสมมา พื้นฐานครอบครัว เมื่อรู้พื้นฐานครอบครัว มีฐานะดีขึ้น ครอบครัวดีขึ้น บุคลิกการแต่งตัว ไม่ต่างจากเด็กในเมือง ยอมรับพื้นฐานมาอย่างไร หน้าที่ของเราต้องพัฒนา ต้องสอน เทคนิคหายาก ใช้การพูด การสอน วิธีทางอ้อม เรื่องความเมตตา หลายคนอาจจะท้อ ต้องมีความเชื่อ มุ่งมั่น เชื่อว่าตัวเราเป็นผู้ที่สามารถพัฒนาเขาให้ดีขึ้นได้ ตัวเรามีแล้วเราสอนได้ เชื่อเหมือน ๆ กัน ช่วยกันสอน อาจารย์หลายคนร่วมมือกัน จะเป็นสังคมและวัฒนธรรมที่อาจารย์ทุกคนให้มีสำนึกดี ไม่ได้ใช้เทคนิคอะไรมาก ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีก่อน มีจิตใจดี ปฏิบัติดีกับเด็ก อยากให้เด็กเป็นแบบไหน เราต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก เพื่อเป็นการซึมซับไป อาจารย์ทุกคนช่วยกัน อย่างน้อยเชื่อว่า เด็กมีสำนึกดีพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น อาจารย์อยู่สัก 15-20 ปี ขึ้นไป ต้องอาศัยเวลา สาขาตัวเองก็ยังมั่นใจว่าพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ต้องเชื่อว่าทำได้

กระบวนการดำเนินการจัดการความรู้

1. การบ่งชี้ความรู้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนคณาจารย์จากหลายๆ สาขาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 11 ท่าน และบุคลากรสายสนับสนุนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะกรรมการในตำแหน่งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีก 2 ท่าน และคณะกรรมการจัดการความรู้ได้ประชุมร่วมกันเพื่อร่วมกำหนดการบ่งชี้ความรู้และประเด็นความรู้ที่จำเป็น คณะกรรมการได้ร่วมกันเสนอหัวข้อการบ่งชี้ความรู้และประเด็นความรู้ที่จำเป็นได้ 4 ประเด็นดังนี้คือ

1. การรับนักศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมและมีคุณภาพพร้อมศึกษา
2. การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา)
3. การสอนสำหรับเด็กพิเศษ
4. การทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

คณะกรรมการฯ มีมติร่วมกันเลือกประเด็นในการจัดการความรู้คือ “การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา)” เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พัฒนานักศึกษาให้มีอัตลักษณ์ตามที่กำหนดไว้ โดยมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ คือ คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2. การสร้างและแสวงหาความรู้

ในการสร้างและแสวงหาองค์ความรู้ คณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต ได้ดำเนินการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ณ ห้องประชุม 43110 และห้อง 43112 ในประเด็นการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) โดยให้อาจารย์แต่ละท่านได้พูดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละท่าน โดยให้เวลาในการพูดท่านละ 3 นาที โดยฝ่ายเลขานุการเป็นคนจับเวลาในการพูดและประธานเป็นควบคุมการพูดของอาจารย์แต่ละท่าน และเลขานุการทำหน้าที่ในการพิมพ์บันทึกที่อาจารย์แต่ละท่านพูด และประธานจะเป็นผู้สรุปประเด็นหรือหัวข้อที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้ง คณะได้สร้างและแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมด 7 ครั้ง

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต สรุปประเด็นทั้งหมดจากแสวงหาองค์ความรู้ทั้งหมด 7 ครั้ง ตามรูปแบบตัวอย่างของมหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะคล้ายกับเอกสารรายงานการประชุม ทำให้ทุกครั้งมีรูปแบบที่เหมือนกัน สามารถรวบรวมเป็นระบบได้ง่าย และง่ายต่อผู้อ่านและผู้ที่สนใจ เสนอต่อประธานคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต เพื่อพิจารณาความครบถ้วน ถูกต้องของรายงานสรุปผลแต่ละครั้ง และสรุปประเด็นที่ต้องการนำไปจัดทำเป็นเอกสารเพื่อเผยแพร่

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

ฝ่ายเลขานุการจัดทำคู่มือเทคนิคการสอนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อประธานคณะกรรมการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต เพื่อพิจารณา

5. การเข้าถึงความรู้

คณะเผยแพร่สรุปองค์ความรู้การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสรุปองค์ความรู้ตามช่องทางต่อไปนี้

5.1 จัดทำสำเนาเอกสารสรุปองค์ความรู้ แจกให้อาจารย์ที่ห้องเซ็นชื่อ

5.2 สรุปองค์ความรู้ทำเป็นบอร์ดประชาสัมพันธ์ที่ห้องเซ็นชื่อ

5.3 Facebook คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5.4 เว็บไซต์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5.5 Line กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

6. การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

คณะแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จัดกิจกรรมเปิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการพัฒนานักศึกษา มีคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะอื่นๆ อีก 3 คณะในมหาวิทยาลัยได้ร่วมร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับสรุปองค์ความรู้การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

7. การเรียนรู้

คณะได้ติดตามการเรียนรู้โดยมีการเชิญคณาจารย์กลุ่มเป้าหมายที่ได้นำองค์ความรู้เรื่องการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) มาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อองค์ความรู้ การนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ว่าได้นำประเด็นใดไปใช้ประโยชน์บ้าง เกิดการแก้ปัญหาหรือพัฒนาอย่างไร และสอบถามเรื่องความตระหนักในประเด็นองค์ความรู้ทั้งก่อนและหลังการเผยแพร่องค์ความรู้ ว่ามีความตระหนักอยู่ที่ระดับใด

ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ	แนวทางการปรับปรุง
1. เป้าหมายในการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้ คือ เพื่อให้มีการนำความรู้ไปแบ่งปัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเกิดการเรียนรู้ แต่ระยะเวลาการดำเนินการ เมื่อมาถึงขั้นตอนนี้เป็นช่วงเวลาปิดภาคการศึกษา ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะนำองค์ความรู้ไปพัฒนานักศึกษา	1. ปรับปฏิทินการจัดกิจกรรมให้เหลื่อมปีการศึกษา เพิ่มช่วงเวลาของการเผยแพร่ การนำไปใช้ประโยชน์ และการเรียนรู้จะทำให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดกิจกรรมมากขึ้น และช่วยให้ผู้ดำเนินการมีระยะเวลาในการประมวลกลั่นกรององค์ความรู้ จัดทำรูปแบบ การเผยแพร่ ในช่องทางที่หลากหลาย เพราะขั้นตอนนี้ก็จำเป็นต้องใช้เวลาในการดำเนินการเช่นกัน จะช่วยลดความเครียดของผู้ดำเนินงานและอาจจะช่วยให้มีผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น แนวทางนี้อาจมีปัญหาในเรื่องปีงบประมาณ และปฏิทินการประกันคุณภาพซึ่งควรร่วมกันหาแนวทางแก้ไขระหว่างมหาวิทยาลัยและคณะต่อไป
	2. กระบวนการขั้นตอนที่ 5 (การเข้าถึงความรู้) และ 6 (การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้) ควรยืดหยุ่นโดยดำเนินการไปควบคู่กันหรือดำเนินการมากกว่า 1 ครั้งได้

ภาคผนวก

คำสั่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ ๐๘๙ /๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

๑.	อาจารย์บวรศรี	มณีพงษ์	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์คมลักษณ์	ไชยยะ	รองประธานกรรมการ
๓.	อาจารย์ศิขรินทร์	แสงเพชร	กรรมการ
๔.	อาจารย์พินิจ	ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
๕.	อาจารย์อิทธิเทพ	หลีนวรัตน์	กรรมการ
๖.	อาจารย์ ดร.พยัญชน์	เอี่ยมศิลป์	กรรมการ
๗.	อาจารย์จินดา	ธำรงอาจริยกุล	กรรมการ
๘.	อาจารย์ณัฐพร	นิรังสรรค์	กรรมการ
๙.	อาจารย์รวมศักดิ์	เจียมศักดิ์	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์พิมพ์ปฏิมา	นเรศศิริกุล	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์ดวงพร	รื่นเรืองฤทธิ์	กรรมการ
๑๒.	นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
๑๓.	นางสาวมนัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔.	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการวิจัย

๑.	อาจารย์กานดา	เต๊ะขันหมาก	ประธานกรรมการ
๒.	อาจารย์มูนีเราะฮ์	ยีดำ	รองประธานกรรมการ
๓.	ผศ.ดร.จริยาภรณ์	รุจิโมระ	กรรมการ

/๔. อาจารย์นพดล....

๔.	อาจารย์นพดล	ปรางค์ทอง	กรรมการ
๕.	อาจารย์เด่นเดือน	เลิศทยากุล	กรรมการ
๖.	อาจารย์ศิรินันท์	นุยภูเขียว	กรรมการ
๗.	อาจารย์กุลธีร์	บรรจุแก้ว	กรรมการ
๘.	อาจารย์เพชรรุ่ง	เทียนปิ่วโรจน์	กรรมการ
๙.	อาจารย์รัตนชัย	ปรีชาพงศ์กิจ	กรรมการ
๑๐.	อาจารย์อัครวินท์	ศาสนพิทักษ์	กรรมการ
๑๑.	อาจารย์กาญจณา	สุขาบูรณ์	กรรมการ
๑๒.	อาจารย์เกตุวดี	หิรัญพงษ์	กรรมการ
๑๓.	อาจารย์สุกัลยา	คงประดิษฐ์	กรรมการ
๑๔.	อาจารย์สุรินทร์	ศรีสังข์งาม	กรรมการ
๑๕.	นายภูรุจ	จันทร์สว่าง	เลขานุการ
๑๖.	นางสาวณัญญา	ธีรกัมปนาทธาดา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗.	นางภัทร์ฐิตา	กิจถาวร	ผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดทำแผนการจัดการความรู้ระดับคณะ

๒. ดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้

๓. ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้

๔. ประเมินผลการดำเนินงานจัดการความรู้

๕. รายงานผลความก้าวหน้าการจัดการความรู้เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัย

๖. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เก็บรวบรวมหลักฐานการปฏิบัติงาน ตามแนวทางการประเมินผลในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้

๗. เข้าชี้แจงผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ต่อคณะกรรมการผู้ตรวจประเมิน

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ หากมีปัญหาใดในการปฏิบัติงานให้รายงานคณบดีทราบ

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัยรัตน์ ทรรพวสุ)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำสั่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ที่ /01/2559
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา 2559 (เพิ่มเติม)

.....

เพื่อให้การดำเนินงานการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา 2559 (เพิ่มเติม) ดังนี้

1. ผศ.ธนู บุญญานุวัตร กรรมการ
2. อาจารย์กิตติ์ธเนศ วิวรรธน์โชติ กรรมการ
3. อาจารย์สุวัฒชัย คชเพต กรรมการ
4. อาจารย์นิรันดร์ ขันธวิธิ กรรมการ
5. อาจารย์วิศิษฏ์ เพียรการค้า กรรมการ
6. อาจารย์บัณฑิต สุนทรวิกรานต์ กรรมการ

หน้าที่ 1. จัดทำแผนการจัดการความรู้ระดับคณะ

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการความรู้

3. ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการความรู้

4. ประเมินผลการดำเนินงานจัดการความรู้

5. รายงานผลความก้าวหน้าการจัดการความรู้เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัย

6. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เก็บรวบรวมหลักฐานการปฏิบัติงาน ตามแนวทางการประเมินผลในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้

7. เข้าชี้แจงผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ต่อคณะกรรมการผู้ตรวจประเมิน

สั่ง ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ทรรพวสุ)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ส่วนที่ 3 แผนการจัดการความรู้

แผนที่ 1 แผนการจัดการความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน

แบบฟอร์ม KM การจำแนกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการผลักดันตามประเด็นยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ				
ชื่อหน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์				
ประเด็นยุทธศาสตร์	**เป้าประสงค์**	**ตัวชี้วัด (KPI)**	**เป้าหมายของตัวชี้วัด**	**องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติราชการ**
ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต	1. จัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานระดับหลักสูตรปริญญาตรี 2. ปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา 3. ทุกหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา 4. จัดทำความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบัน อุดมศึกษาในต่างประเทศ	1. นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด 2. ทุกหลักสูตรได้รับการปรับปรุงตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา 3. ทุกหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน 4. ความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ 1 แห่ง	1. ร้อยละ 90 2. ทุกหลักสูตร 3. ทุกหลักสูตร 4. 1 แห่ง	- เกณฑ์มาตรฐานระดับหลักสูตร - คุณลักษณะบัณฑิตตามอัตลักษณ์ - เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติแล้วเกิดผลลัพธ์ที่ดีตามเป้าหมายของประเด็นองค์ความรู้

ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา							
ประเด็นยุทธศาสตร์: ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต							
องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) : เทคนิคการจัดการเรียนการสอน							
ตัวชี้วัด (KPI) : จำนวนอาจารย์ที่นำองค์ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและแสดงอัตลักษณ์ของบัณฑิตไปใช้							
เป้าหมายตัวชี้วัด: อย่างน้อย 5 คนจากจำนวนคณาจารย์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์							
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	การบ่งชี้ความรู้ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ และประชุมเพื่อค้นหาองค์ความรู้จาก 3 ประเด็น - การรับนักศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมและมีคุณภาพพร้อมศึกษา - การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา) - การสอนสำหรับเด็กพิเศษ - การทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน สรุปเลือกประเด็น : การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (ใฝ่รู้ อุตสาหะ สำนึกดี มีจิตอาสา)	ต.ค. 59	จำนวนประเด็นที่จะนำมาทำ KM	1 ประเด็น	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ดำเนินการแล้ว
2	การสร้างและแสวงหาความรู้ - คณะกรรมการดำเนินการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยประชุมสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยกำหนดให้บุคลากรแต่ละคนแสดงความคิดเห็นคนละ 3 นาที และรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกในกลุ่ม	พ.ย.-ธ.ค. 59	จำนวนครั้งที่จัดประชุม	4 ครั้ง	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ดำเนินการแล้ว
3	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ - คณะกรรมการสรุปประเด็นความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ธ.ค. 59	จำนวนประเด็นความรู้ที่ได้	ไม่น้อยกว่า 10 ประเด็นย่อย	คณาจารย์ในคณะ	- เลขานุการ - ผู้ช่วยเลขานุการ	ดำเนินการแล้ว

ชื่อหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา							
ประเด็นยุทธศาสตร์: ยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิต							
องค์ความรู้ที่จำเป็น (K) : เทคนิคการจัดการเรียนการสอน							
ตัวชี้วัด (KPI) : จำนวนอาจารย์ที่นำองค์ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและแสดงอัตลักษณ์ของบัณฑิตไปใช้							
เป้าหมายตัวชี้วัด: อย่างน้อย 5 คนจากจำนวนคณาจารย์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์							
ลำดับที่	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้ - คณะกรรมการปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	ธ.ค. 59	ประเด็นความรู้	1 ฉบับ	คณาจารย์ในคณะ	- เลขานุการ - ผู้ช่วยเลขานุการ	ดำเนินการแล้ว
5	การเข้าถึงความรู้ - จัดทำเป็นเอกสารคู่มือ / เผยแพร่บนเว็บไซต์/ เผยแพร่ให้อาจารย์ทุกคนในคณะ	ธ.ค. 59	- คู่มือการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - จำนวนคณาจารย์ที่เข้าถึงข้อมูล	- 1 ฉบับ - 80%	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ดำเนินการแล้ว
6	การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - คณะกรรมการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ม.ค. 60	จำนวนครั้งที่จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	1 ครั้ง	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ดำเนินการแล้ว
7	การเรียนรู้ - จัดทำคู่มือฉบับสมบูรณ์	ก.พ. 60	คู่มือการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1 ฉบับ	คณาจารย์ในคณะ	คณะกรรมการจัดการความรู้	ดำเนินการแล้ว

ปฏิทินการดำเนินงานการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

ระยะเวลา	กิจกรรม	ตัวชี้วัดของกิจกรรม	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
พ.ย. 59	1) ทบทวนแผน KM ของหน่วยงาน	แผน KM	1 ฉบับ	หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน
20-23 ธ.ค. 59	2) หน่วยงานส่งแผน KM มายังงานประกันคุณภาพ	แผน KM ของหน่วยงาน	1 ฉบับ	หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน
26-30 ธ.ค. 60	3) งานประกันคุณภาพวิเคราะห์แผน KM ของหน่วยงาน	แผน KM ของหน่วยงาน	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ
ม.ค.- พ.ค. 60	4) หน่วยงานระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินการถอดองค์ความรู้ อย่างน้อย 8 ครั้งต่อประเด็นความรู้	หน่วยงานมีองค์ความรู้ - คณะ ประเด็นความรู้ เรื่อง การผลิตบัณฑิตและการวิจัย - สำนัก/สถาบัน ประเด็นความรู้ เรื่อง สนับสนุนพันธกิจของหน่วยงาน	องค์ความรู้ของคณะ สำนัก และสถาบัน	หลักสูตร/คณะ/สำนัก/สถาบัน
11 ม.ค. 60	5) คณะ/สำนัก/สถาบันดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 1** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
25 ม.ค. 60	6) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 2** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
30 ม.ค. 60	7) ติดตามผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ ระยะที่ 1 ของคณะ สำนัก และสถาบัน	สรุปรายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ของคณะ สำนัก และสถาบัน ระยะที่ 1	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ
8 ก.พ. 60	8) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 3** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	องค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊ค กลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
22 ก.พ. 60	9) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 4** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
8 มี.ค. 60	10) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 5** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
22 มี.ค. 60	11) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 6** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
5 เม.ย. 60	12) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 7** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
19 เม.ย. 60	13) คณะ/สำนัก/สถาบัน ดำเนินงานถอดองค์ความรู้ **ครั้งที่ 8** และเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	มีองค์ความรู้ของหน่วยงานเผยแพร่บนเฟสบุ๊คกลุ่ม ARU KM	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน

ระยะเวลา	กิจกรรม	ตัวชี้วัดของกิจกรรม	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
พ.ค. 60	14) จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา Good Practice และ Best Practice	คณะกรรมการสรรหา Good Practice และ Best Practice	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ
23 พ.ค. 60	15) ประชุมคณะกรรมการสรรหา Good Practice เพื่อจัดทำเกณฑ์คัดสรรผลงาน Best Practice และแนวทางในการสรรหา Best Practice กลุ่มความรู้	มีเกณฑ์คัดสรรผลงาน Best Practice และแนวทางในการสรรหา Best Practice กลุ่มความรู้	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ/คณะกรรมการสรรหาฯ
30 พ.ค. 60	16) ประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน เพื่อประกาศเกณฑ์คัดสรรผลงาน Best Practice และแนวทางในการสรรหา Best Practice กลุ่มความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560	รายงานการประชุม	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ/คณะกรรมการสรรหาฯ/คณะ สำนัก และสถาบัน
มิ.ย. 60	17) ติดตามผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ ระยะที่ 2 ของคณะ สำนัก และสถาบัน	รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ ระยะที่ 2	1 ฉบับ	งานประกันคุณภาพ
5-13 มิ.ย. 60	18) คณะ/สำนัก/สถาบัน จัดทำรายงานผลการดำเนินงานถอดองค์ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดี	มีรายงานผลการดำเนินงานถอดองค์ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดี	1 ฉบับ	คณะ/สำนัก/สถาบัน
19-26 มิ.ย. 60	19) คณะ สำนัก และสถาบันจัดส่งผลงานแนวปฏิบัติที่ดีมายังงานประกันคุณภาพ	ผลงานของหน่วยงานต่างๆ	-	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
27 มิ.ย. 60	20) ประชุมคณะกรรมการสรรหา Good Practice เพื่อคัดสรรผลงานของแต่ละหน่วยงาน	ผลงานของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์ฯ	-	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
28-30 มิ.ย. 60	21) คณะกรรมการสรรหา Good Practice คัดสรรผลงานของแต่ละหน่วยงาน	ผลงานของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์ฯ	-	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
1-7 ก.ค. 60	22) คณะกรรมการสรรหา Good Practice เข้าเยี่ยมชมบอร์ดนิทรรศการแนวปฏิบัติที่ดีของหน่วยงาน	บอร์ดนิทรรศการแนวปฏิบัติที่ดีของหน่วยงาน	ร้อยละ 100	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน/คณะกรรมการฯ
14 ก.ค. 60	23) ประกาศผลการประกวดแนวปฏิบัติที่ดี ครั้งที่ 2 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	ผลการประกวดแนวปฏิบัติที่ดี ครั้งที่ 2 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รางวัลระดับดีเยี่ยม ดีเด่น ดี และชมเชย	ร้อยละ 80	งานประกันคุณภาพ/คณะกรรมการฯ
3 ส.ค. 60	24) กิจกรรม ARU KM DAY & Best Practice SHARE ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ครั้งที่ 2	ทุกหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ 80	งานประกันคุณภาพ/คณะ/สำนัก/สถาบัน
7-9 ส.ค. 60	25) งานประกันคุณภาพสรุปผลการ	มีรายงานผลการจัดการความรู้	1 เล่ม	งานประกันคุณภาพ

ระยะเวลา	กิจกรรม	ตัวชี้วัดของกิจกรรม	เป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
	ดำเนินงานการจัดการความรู้ ปีงบประมาณ 2560 และรายงานมหาวิทยาลัยเพื่อทราบ	ปีงบประมาณ พ.ศ.2560 และรายงานมหาวิทยาลัยเพื่อทราบ		

ภาพกิจกรรม